

GAZETA LITERARĂ

ORGAN SĂPTĂMÎNAL AL UNIUNII SCRITORILOR DIN R.P.R.

Anul III, nr. 6 (100) - Joi 9 februarie 1956

8 pagini 50 bani

Pentru marile teme ale vieții noastre

Adevărata literatură, literatura cea mare, care, fiind oglindirea unei anumite realități dintr-o anumită epocă, ajunge să depășească granițele și să înfrunte timpul, nu poate fi realizată în afara marilor ideilor, probleme și frământări specifice locului și momentului în care a fost creată.

Acetia constituie carnea și singele literaturii, sufletul ei. Poți recunoaște o mină de virtuoz violonist și din simpla fugă indolentă a degetelor pe coarde; mestesugul pianistului de seamă și se dezvăluie și din claviatură; tămbul și volumul baritonului, capacitatea lui melodică, dintr-o vocaliză; neliniștea creatorului nouitate și subtilitatea poetului, dintr-o singură imagine, într-un singur vers. Toate acestea revelează brusc potențialele creatoare, — dar încă nu creația propriu zisă. Nu va rămâne în conștiința publicului artist transformator de suflete violonistului care-și va reduce arta la înfinita repetare a digitărilor, oricât de repezi și abile; nici pianistul care s-ar născuți cu dibace claviatură; nu va fi niciodată solist baritonul care nu cântă decât vocalize și nici poetul nu va deveni autorul care produce doar discursul alcătuit imaginii.

Toate acestea se vor valorifica, vor pătrunde în mase, vor emoționa, vor încanta noi și noi generații de ascultători și cititori în măsura în care vor sluji marile idei ale umanității, temele principale care umplu viața oamenilor, îi însușesc, îi poartă în acțiunile importante, întreaga experiență a artei mondiale din toate timpurile dovedește acest adevăr.

Niciodată nu se va fi discutat idealismul despre acest lucru — pentru că temele principale pe care viața le oferă artiștilor, literaturii, se înnoiesc, se îmbogățesc mereu, pe măsură ce omenirea înalță zăvoaie progres.

Articolul „Cu privire la problema tipicului în literatură și artă”, publicat recent în revista „Komunist”, aduce numeroase precizări deosebit de prețioase în lămurirea importanței pe care o are pentru literatură abordarea în operele literare a temelor fundamentale ale realității. „Pentru arta realismului socialist, care înfățișează în mod obiectiv adevărul vieții în dezvoltarea ei revoluționară, rezolvarea problemei tipicului are o foarte mare însemnătate. Nu descrierea empirică a faptelor și fenomenelor vieții, ci alegerea a ceea ce este esențial, a ceea ce exprimă tendința dezvoltării, cu toate contradicțiile ei, — iată ceea ce dă artistului posibilitatea de a reda adevărul real al vieții.”

Așa dar, dacă tipizarea este „condiția cea mai importantă” a artei realiste, cum se spune în același articol — în același timp, tipizarea este inacceptabilă legată de „alegerea a ceea ce este esențial, a ceea ce exprimă tendința dezvoltării cu toate contradicțiile ei”. Releșe clar că tipizarea nu se reduce la purul meșteșug artistic, nu depinde numai de gradul asemănării unui chip literar cu un model onerare din viață. Un rol hotărâtor pentru forța tipicării și pentru valoarea ei îl are obiectul zugrăvirii, tema de viață pe care-o intruchipează opera literară. Adesea intruchiparea este direct legată de faptul că opera literară zugrăvește esențialul din viață, dacă redă în imaginile ei artistice elemente care exprimă tendințele dezvoltării.

Acetia sînt tocmai temele fundamentale ale realității, acele împrejurări din viața de toate zilele care preocupă și antrenează marile mulțimi, care sînt hotărâtoare pentru destinele unor întregi categorii sociale, sau ale unui întreg popor.

Astfel de probleme, astfel de teme care sînt prețioase ample generalizări în puternice imagini tipice sînt oferite scriitorilor de construirea socialismului.

Pentru viața de azi a poporului nostru, problema socialismului prezintă esențialul, obiectul principal al preocupărilor sale, criteriul său principal de apreciere a valorilor și fenomenelor vieții. Nici un sector de activitate, nici un om, nici un fenomen al vieții sociale, nu pot fi concepuți în afara înfringerii pe care-o exercită tendința generală de dezvoltare a țării — construirea socialismului. În această înfringere se concretizează în ultimă instanță în conștiința oamenilor, în atitudinile și faptele lor, care, acestea toate, repre-

zintă materialul viu de inspirație al literaturii.

A fost o vreme cînd unii scriitori socoteau că, pentru a scrie despre socialism, e necesar și suficient să scrii amănunțit despre mersul unui anumit proces de producție; descrierea proceselor tehnice în industrie și în cultivarea pămînturilor, lungă explorație a mecanismelor unor inovații, înlocuția în asemenea cărți adevărata substanță a literaturii: redarea dimensiunilor umane ale respectivelor procese și mecanisme. A aborda o temă esențială a epocii noastre, de pildă din sectorul industriei grele, nu înseamnă a descrie un anumit procedeu non folosit în industria grea, ci înseamnă a urmări ce consecințe aduce în viața oamenilor, în conștiințele lor introducerea acestui procedeu, ce conflicte se dezlănțuie și cum se rezolvă ele în cadrul înmăntării complexe a construcției socialiste. Forța tipicării este dată într-o astfel de împrejurare de vigoarea cu care sînt puse în lumină elementele socialismului vite și dezvoltate în viața oamenilor cu prilejul procesului respectiv, într-o puternică afirmare față de elementele vechiului.

Reducerea problemelor socialismului la descrierea istoriei proceselor și perfecționării tehnice pe care acestea le implică, înseamnă îndepărtarea de om, adică de materialul viu al artei. Dimpotrivă, oglindind dimensiunile umane ale proceselor dezvoltării tehnice, aceasta înseamnă evitarea schemelor prestabilite, a șabloanelor.

Dar și în ce privește alegerea temelor pe care le oferă viața de toate zilele de construire a socialismului — nu e indiferent pentru literatură dacă ele sînt urmărite în sectoarele principale unde se duce lupta pentru socialism, sau în alte sectoare.

Țara care construiește o nouă viață nu e numai un cadru în interiorul căruia se desfășoară vechile pașuni și conflicte. Nu se pot deci miza dintr-un peisaj petrolier în altul, miner sau intr-un alt teritoriu metalurgic, aspecte și manifestări care pot fi și ale culesului de nucle. A procedea printr-o simplă schimbare a ramelor la un același tablou, nu înseamnă deloc a trata marile teme ale vieții de azi. Înțelegerea tipicului năruș ca „manifestare a esenței unui fenomen social istoric dat” a stat la baza multor din însușirile, în care s-a petrecut un fenomen ca acela arătat mai sus. Personaje și procese reprezentative „aceiași esență” au fost mutate dintr-un sector de producție în altul, avînd drept rezultat doar aceeași schemă, dar altfel travestită.

Indemnul roșit de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în Raportul la cel de-al doilea Congres al P.M.R. trebuie înțeles tocmai în sensul unei cunoașteri aprofundate a ritmului și formelor concrete pe care le ia în diferite sectoare de activitate construirea socialismului. Multe din temele mari și din aspectele fundamentale ale luptei eroice a poporului muncitor pentru construirea socialismului, ca și din istoria ultimelor decenii, nu și-au găsit oglindirea în literatură și artă decît în slabă măsură. „Poporul nostru, se spune în continuare în Raport, așteaptă de la scriitorii și artiștii „să prezinte realitatea noastră în continuă dezvoltare, să redea toată bogăția și inepuizabilitatea multilaterality ei, și, înainte de toate, să înfățișeze uriașă muncă creatoare prin care poporul construiește noua ordine și se transformă în însuși”.

Noul, esențialul în viață, tendința dezvoltării, ceea ce intruchipează mai pregnant perspectiva viitorului — apare în primul rînd și corecteză masele cu o intensitate sporită în acele locuri, care sînt redutele cele mai înalte ale bătăliei pentru socialism, în sectoarele de bază ale construirii socialismului în economie. Succesul unor cărți ca volumele „Mărul de lingă drum” sau „Trăinicie” de Mihail Beniuc, ca poemul „1907” de Tudor Arghezi, ca romanele „Bărăgan” de V. Em. Galan, „Moromeții” de Marin Preda, „Pasărea furtunii” de Petru Dumitriu, „Străinul” de Titus Popovici, ca piesa „Cetatea de foc” de Mihail Davidoglu și altele încă, este datorit faptului că, pentru tipizare, scriitorii s-au orientat către „teme mari” și „aspecte fundamen-

Mihail Gață

(Continuare în pag. 6-a)

The scriitor vechi, cu prilejul împlinirii a o sută de numere ale Gazetei literare urază generației tinere să meargă înainte tot cu mai multă izbîndă, spre realizarea lumii nouă.
Mihail Sadoveanu

UN VIS

In vis se făcea că-i o mare semină,
Cîndva, peste veacuri, cîndva.
Sclipeau nestemate pe-ntînderea lîmă
Și-o navă cu umbre plutea.

Iar eu cunoșteam fericele umbre,
Kuseseam tovarășii de veac,
Tovarăși de cîmeci în luptele umbre,
Cînd lira suna de atac.

Tăiau veșnicia seninelor duhuri
Fe nava cu trupul de nor.
Băteau pescărușii aripa-n văzduhuri
In ritmul poemelor lor.

Dar cine și ce și sînt pe vas? Nu vād bine
Scînteie o ceață de opal.
Ce dor mi-e, prieteni! Ce tare mă ține
Legată, departe, un val.

Vă chem lîngă mine suflarea, surisul
O, navă părelnică, stai!
Ce chipuri luptate despăchă abisul?
Nazim e pe punte! Mihai!

Lăsați-mă o clipă să-mi mîngîi privirea
Voi sînteți! Prietenii mei!
Aceiași. Nimic n-a schimbat despărțirea.
Tot flacăra sînteți, nu stei.

Aceiași. Și alt fel. Cuprînsi de-o-mpăcare
Străină de veacul ce-l știm.
— „Nici inima ta cea rănită și mare
Nici ea nu mai doare, Nazim?”

— „Tu, valule, ce-mi amintești de durere?
Nu știi că-ș în vecl alinat?”

Marla Banuș

REVOLUȚIA

Uitați-vă la mine cumu-s,
Un om ca oamenii, lîn humus,
Cu sînge rubiniu în vine,
Ca el, ca ele și ca tine.

Dar cum adună timbre unii,
Iar alții feluri de pecunii,
Eu adună durerea voastră
Ca lampă fluturi-l-n fereastră.

Și n-ar fi fost o mare treabă,
Durere-i cită vrei sub boltă,

Mihail Beniuc

Frontul larg al poeziei

Dacă acum două milenii s-a enunțat nu pentru prima oară dar în prima formulă de o atare concentrare, că omul e un *zoon politic*, atunci cu atât mai mult i se cere acestor scriitorilor, care concentrează în el timp și spațiu, gânduri și simțămînte ale contemporanilor săi; care trebuie să fie oglinda neaburită de ceață, a aspirațiilor lor profunde și judecătorul incoruptibil al faptelor lor. Și, după cum nu poți deveni cîrmaci de corabie, urmărindu-i mersul numai cu ochianul de pe țarm, nici chiar dacă ai în mîna cea mai perfectă busolă și cel mai precis barometru, ci poți juca rolul cel mult al unui „marinar de uscat”, al unui „chibit” al marilor călători, tot astfel nu poți trăi în cetate și în afara ei, în for și ignorînd forul, în război și neoscînd cînt țeanșea.

Cîteva puncte de reper în timp și spațiu — știute, firește, de toți, luate la întimplare și totuși edificatoare: Byron, consecvent idealului său, moare în războiul de independență al Greciei, la Missolonghi. Lermontov, luptător împotriva autocrației, își macină sănătatea în Caucaz, ca un

nou Prometeu înlanțuit. Walt Whitman traversează mările precum ca infirmier în războiul pentru eliberarea sclavilor. Marselele s-a identificat cu revoluția franceză. Petofi își cheamă parcă sfîrșitul de erou necunoscut al revoluției în luptele de la Albești. Emineescu trăiește drama eșecului revoluției pașoptiste, în for, în colonelele zărilor. Hugo condamnă „anii teribili” al lui „Napoleon cel mic” cu un stigmat poetic mai adînc decît orice sentință judecătorească. Maiakovski e simfonia revoluției socialiste, cînd intrînd cu toată orchestra, cînd suflînd dintr-un singur instrument, chemarea la marșele ca și la mărșurile ei atacur.

Iertată-mi fie deformajia profesională, dar și de astădată exemplele le-am luat și le voi lua din sîra poeziei. Nu-mi închipui că am putut reuși în paginile publicărilor noastre din acest an poezii de talia lui Byron și Maiakovski, a lui Eminescu și Lermontov.

Nu i-a reunit nici o singură epocă și nici trunchiul aceluiași popor. Dar în presa noastră literară ne-am străduit să publicăm și să stimulăm tot ceea ce este în țara aceasta poziție avansată, s-o difuzăm ca atare, și s-o subliniem în cronici, articole și comentarii, s-o răspîndim în popor. Astfel „echipajul” cuprinde numele celei mai oșebite ca vîrstă și ca formă.

În paginile revistelor întîlnim semnăturile cele mai variate. De la Tudor Arghezi, A. E. Baconsky, Maria Banuș, Mihail Beniuc, Radu Bourreau, Demostene Botez, Marcel Bresteanu, Nina Cassian, Dumitru Corbea, Dan Deșliu, Mihai Dragomir, Eugen Frunză, Eugen Jbeleanu, Miron Radu Paraschivescu, Cicerone Theodorescu, Victor Tulbure, N. Ţatomir etc., pînă la Al. Andrișoiu, V. Felea, A. Gurgălian, Ștefan Iureș, N. Labiș, Toma George Maiorescu, L. Neamtu, Rusalin Mureșanu, Aurel Rău, Gh. Tomozei etc. Poezii de grupuri și vîrstelor diferite, — de la Horvath Imre și Szember Ferenc, la Kanyadi Șandor și Szasz Ianos, de la Letay Lajos Horvath Istvan și Kiss Jenő, la Erik Matfonyi și Bolgar Andor, de la A. M. Sperber la V. Bulhard și Dimos Rendis (în limba greacă).

Se reprezintă această lungă și — val! — ne-completă însuiră? Un echipaj solid, atunci cînd corabia se conduce după busola concepției marxiste leniniste, un larg front poetic al

tuturor vîrstelor, genurilor și preferințelor.

Un aspect al muncii reprezentanților frontului nostru poetic este spiritul de răspundere. Nu vreau să spun nici în această privință, că s-a atins plafonul. Dar dacă unii dintre poeții lucrează efectiv în redacții, conducîndu-le chiar, nu putem uita munca de îndrumare pe care o depun alții, și nici munca lor de întregire obștească. Mă gîndesc la orlele și chiar zilele de discuție ale lui Eugen Jbeleanu cu Al. Andrișoiu, asupra volumului — în manuscris — al fînarului poet. Mă gîndesc la observațiile prețioase aduse de Cicerone Theodorescu unor dintre poeziile publicate în revista noastră. Mă gîndesc la prezența aceluiași fabulist Marcel Bresteanu, la nenumăratele întîlniri cu cei ce sînt primăvara patriei noastre.

Mă gîndesc la munca de secretar al Uniunii Scriitorilor a tovarășului Mihail Beniuc, la participarea atîtor poeți la discuțiile „în for” asupra poeziei. Și aș fi prima să salut apariția unor articole despre noile culegeri tipărite, care sînt consecvența cu obiectivitatea succesele și scaderile din activitatea confrăților întru poezie, că și ele ar întări unitatea rîndurilor noastre și ar slăbi spiritul de grup față de dăunător.

Unul poezii nu-mi poate fi indiferent. Unul poezii-poetului și la învidia soarta poeziei ca și a cetății. Învidia trebuie să-i fie străină, prin însăși structura sa de poet. Cum ar putea vîndea un alt poet să dea plac mesajului mai mare sau mai mic, dar pe care numai tu însuși îl poți purta în lume? Pe Eminescu, noi poeții tineri, zadarnic încercăm, nu-l vom ajunge”. Dar „durerea românească mult mai mare”, scria Beniuc acum aproape douăzeci de ani. Parafrazînd, și plenitudinea vieții ne permite tuturor să ne deslășurăm toate forțele. Tăria fiecăruia depinde în mod direct proporțional de calitatea orchestrei. Cînd se scrie bine în genere, pretențiile cresc față de propria poezie. De aceea apariția unor volume ca „1907” în afara valorii obiective, are pentru fiecare poet o semnificație subiectivă: spînzura evgiențelor. Și aceasta este spre mîndria și spre bucuria noastră, fiindcă numai o poezie care răspunde celor mai înalte cerințe va fi o armă ascuțită care știe și să aperse și să atace.

Veronica Porumbacu

(Continuare în pag. 6-a)

Masa rotundă a scriitorilor

Pioneri ai spiritului nou

Revista „Inostrana Literatura” (în care a apărut cunoscutul apel al lui Mihail Șolohov, chemînd pe scriitorii lumii în jurul mesei rotunde) relevă, în numărul ei pe ianuarie, interesul și căldura cu care — din Italia pînă în India, din America pînă în Japonia, din China pînă în Germania occidentală — scriitorii au venit în întîmpinarea propunerii marelui romancier sovietic.

Așa cum reiese în adevăr și din propria noastră documentare, unii subliniază ca un semn bine venit „însuși primirea făcută de revista „Inostrana Literatura”, lucrărilor contemporane reprezentative ale literaturilor naționale”. Alții întrevăd plini de nădejde posibilitatea ca discuțiile dintre scriitorii „să dea naștere unei reviste literare internaționale care, tipărită simultan în mai multe capitale, să ofere nu numai prilejul unei confruntări permanente ci și informații complete, prezentate în chip sistematic, asupra activității creatoare din diferite țări.”

Alții urează de pe acum meseli rotunde „să nu fie un *Olimp*, ci o *masă de lucru* care să constituie *la presiunea stăvilor dintre oameni*.”

Sau totuși, scriitorii care se simt „vocea epocii lor”, pe deasupra oricăror deosebiri de concepții politice și sisteme sociale, sîntem siguri că înțeleg foarte bine necesitatea ca omenirea întreagă „să auză pe cei ce știu și să exprime mai bine adevăratele năzuințe ale popoarelor, dincolo de orice bariere artificiale”.

Deosebit de interesantă și semnificativă în această direcție, mi se pare observația romancierului și nuvelistului italian Italo Calvino care scria, de curînd, în „Unita”: „Poate că Șolohov nu și închipuie că dialogul lipsește nu numai între U.R.S.S. și țările capitaliste, între Orient și Occident, dar și între națiunile occidentale. Într-o scriitură franceză și italică de viață, dialogul nu este niciodată mai viu...”

Există un anumit „fond de lene intelectuală” care dormitează adesea în noi, această putere a obișnuinței care face pe fiecare să se mulțumească cu mica sa grădina... spune Italo Calvino. Adevărul este, adaugă el, că „noi nu ar fi trebuit să așteptăm Geneva; noi am fi putut, scriitorii, să fim pionieri acestui spirit nou.”

Firească și herbinată este și la noi participarea la acest front comun, adeziunea la aceste idei, a scriitorilor, — aștia a celor din vechea gardă cit și a celor mai buni fruntași din noile promoții.

Valul uriaș al luptei pentru pace, uriașă opintire a popoarelor și al propriului popor, tunetul adînc al suferințelor și luptelor din trecut care se aude viu pretutindeni în biruințele vieții noi, toate acestea au aflat și aflat un ecou mai puternic ca niciodată în conștiința celor mai de seamă scriitorii ai lumii, transformîndu-i în tot mai vaste culturi de rezonanță, tot mai puternice și mai fidele.

Ecoul operelor literare reluat și multiplicat în masele de cititori pe o scară necunoscută altădată (ba pe alocuri chiar refuzată sectorului creației) a sporit firește în scriitorii sentimentul îndatoririlor morale, al răspunderii față de popor, al exigenței cetățenești.

„Artist, gînditor, propagandist” al „trăsăturilor istorice specifice” epocii sale — așa cum Lenin îl definea pe Tolstoi — iată ce vrea să devină creatorul de valori literare din orice țară. Și aceasta fire că știe, fie că nici nu știe de Lenin!...

Viața de azi, uluitoare, bogată, poate fi neameșuit de rodnică pentru scri-

itor. Ea este demnă de intruchipări literare care să ajute mersului ei înainte; dar și să înfrunte anii, făcînd să stăruie în amintirea urmașilor imaginea unei ere eroice. Cerința aceasta este pe deplin justificată și în țara noastră, unde scriitorii cei mai buni se alătură cu mai mult luptei populare, în timp ce la rîndul lor scriitorii tineri își îngroașă crengile înmurgurite și își intensifică forțele, revărsînd peste greutățile lor de început o primăvară de izvoare și seve proaspete.

Laolaltă, scriitorii continuă cu pașunile cercetarea și adîncirea fenomenelor sociale de ieri și de azi, mărțurîndu-se părtași activi ai bătăliei pentru înaintarea omului și pentru apărarea creșterii lui. Ei se silesc să pună în centrul preocupărilor lor chipul omului simplu, înfăptuitorul transformărilor de azi, de la figura muncitorului ridicat la posturi de conducere pînă la profilul, de pe acum conturat, al omului din viitorul stat socialist.

Personajelor și acțiunilor negative, pe care este evident că nimeni nu le preferă, dar este iarăși evident că sînt mai ușor de realizat, le iau locul înfruntării pozitive și activității pozitive care constituie — și rămîn — esența fenomenului nostru social, fără a deaceastă înlocuire să stînjenească demascarea mai departe a racielor, rămișșilor și înșoapierilor.

Caracteristic pentru felul nostru de muncă scriitoricească este tocmai oglindirea transformărilor și nu simpla zugrăvire contemplativă.

Nu mai acest lucru — și nu va fi, poate, lipsit de interes pentru confrății din alte părți ale lumii!

Tocmai semnele preferenței le caută, tocmai oglindirea transformărilor este preocuparea principală cu care scriitorii de noi se apleacă asupra temelor ce-și aleg, din viața imediată, din clocoțului zilnic al faptelor, sau din perioade mai vechi generatoare acestea de opere nu mai puțin actuale prin poziția adoptată de autor.

Pentru acestea și pentru altele alte probleme de rezolvat în comun (și confruntări în comun necesare), credem că — alăturîndu-se răspunsurilor la chemarea lui Șolohov — singurul daos al scriitorilor din țara noastră este dorința de a se realiza, în jurul „mesei rotunde”, nu numai un schimb de păreri de pe poziții fixe și visavi-versi impetrabile, ci o adevărată atmosferă de încredere și de sinceritate, de respect reciproc și de cordialitate, în care convingerile personale să sporească, prin propria pasiune și să răspîndească, prin contagiunea artei, lumina nobilului țel ce ținegește: omul.

Cicerone Theodorescu

GENILE FAMILIEI SAU DESPRE AGORAFOBIE

„Cum i-aș mai putea duce-oată pe unii scriitori, să stele față-n față cu mine și să mă înfrunte în timp ce vîntorii bălămea-n patru părți, Ei, după sturori trase, încurcîntez pe cărți...”

(Li-Ta-Pei: „VINĂTORII DIN FRONTIERE”)

Nu e vorba, firește, despre zeii *Prispelor*, despre bătrîni și de *noii adormiți Lari și Miani*; nici despre succelate repausurilor *noștri pîrîniși*, cărora, cînd ne aducem amînt, le turmăm sub masă cîte un strop de vin, spre a-i socoti părtași la *oremelnicile* noastre bucurii, mai ales după ce sîntem bine săuți; e vorba, îndurătorilor și generoșilor cititori, despre o anumită specie de oameni talentați, care au un fel de boală clasică, numită „agorafobie”, sau mai pe romînesc, *li-i teamă să se arate în public*. Bun înțeles că unii vîntuși, în această vreme simțămîntului *foi*, însă, socotesc că dacă ar cobori între noi, muritorii de rînd, să scrie articole de gazetă, li s-ar vesteji lauri; pînă s-ar întoarce înocopi în grădina nesăritori... Mai scumpose domniile lor că publicistica e o specie inferioară și deci compromițătoare. Eu unul îmi iau îngăduința să-i numesc pe acești confrăți „genii ale familiei”, pentru că nu se amestecă în viața pînă-n gură, nu-și exprimă zilnic (unde dau zăii una ca asta!) ce cred despre lume și despre lucruri, ci își păstrează zestrează virtuților probabil numai penți-jamistic. Laudă lor! Căci, într-adevăr, ce-i mai frumos decît să stai în silna familiei, cu picioarele la foc, în scufie și-n halat, și ca un proroc să-ți împace despre zăburat și ruderol, crăpîna despre zăburat multimilione, ai lumii... Să ne închipuim aceste soboare ale amurgurilor, și să-i lărmăm confrății în cauză! Iată ne simțim că vor să le amintim cîteva lucruri:

1) Publicistica te ține în contact stîns cu viața;
2) Articolele de gazetă pot avea o influență magnifică, dacă sînt tari și conștiente.

Eusebiu Camilari

(Continuare în pag. 2-a)

COMUNISM

Cercetător prin suflet, de tine dau mereu. Mai uit prin timp și veacul te-arată: curcubeu. Tăi brazdă peste țărini de astăzi și de mine și tu irumpi cu aur în legănate grîne. Am scormonit în munte pe urma urmii tale și-un deget de lumină mi-a arătat metale. M-am cățarat pe munte și-n auroră discul mi-a arătat că locul de naștere țî-i piscul. Lumină naști din ape cu volburii și meandre, dai, din uraniu, țării, bogate policanedre. Cînd stelele-m mărgele pe tainic piept de seară, se urcă visul-n nava ce-i interplanetară. Fără de tine visul mi-ar fi de stei și iască, și culturi goale gîndul și patina lumească și, văduviți de lumea-și slăvită și eternă, ne-ar fi elanul numai cît focul de lăternă.

Dar nu! Tu prinzi putere și nimb de măreție cînd biruim în plină și-tînsă bătălie, în care cu frămînturi e fiece popas și-ji cîstigăm lumina, cu trudă, pas de pas. O spadă ascuțită ridică, drept aceia, și brațul și idea, — cu puncte fără pază niciodată să nu rămîi precum pe spate Siegfried și-Ahile în căcîii, —

ci-n platoșă solară de-aramă sculptoare, — tu care-ți zmulgi lumina din mină și cuproare, — cînd prinș-n clește, luna se zbate sub ciocane, dînd cerului uzinele științelii bălane. Țî-i macarura parcă un faeton ce-i trainic, pe cînd fucularul văzduhului țî-i crasnic, — țî-i tronul nicovala și seprul țî-i barosul și-naltă, nemurirea țî-i dă, din plin, prinosul.

De purpură, drapele se umflă la intrare și-un turn al vremii noastre, măreț, funnalul, din care fumul jertfel spre-albastru se ridică și veselă, sirena, drum bun, cu fală-i strigă. În lumea ta îmi place să umbli viața toată să leg un vis de orice invirtitei roață și glasul meu cu hala metalelor să sune, cînd arde cugelarea la-naltă tensiune. Să stau de pază-averii de azi, ce nu se pradă, cu cea mai ascuțită și-n jar călîită spadă, — și să trezur, în noapte, din vis, de grîia ta, și foculul vestală să-ți fie arta mea, — și să te cînt căci lumea, de-un timp, ne-o pui la cale,

Al. Andrișoiu

BARBARE ȘI DEMNITATE

Recenzie N. DELEANU: „Nedeia din Poiana Miresei”

Devotat cu totul memoriei lui 1907, Tudor Argezi n-a sovăit nici înaintea ultimei și celei mai importante sarcini trase de adevărul istoric: condamnarea trecutului ca asasin al răscărilor...

Și-ncepu pe oameni, cu urletul „Trăiască” Pe față, peste gură și pleoape să-l pleznească.

Iar în fața Tribunalului, grupul ce l-a frământat pe ciocii până ce a rămas din el „o pată”, departe de a încerca să se disculpe...

„Ca să vă fac dovadă că pot să fac ce voi, Aduceți-mi încoace un ciocii, Și-n fața dumneavoastră, cuprins de două gânduri, Eu singur cu ciociul meu, îl îngrozesc în scânduri.”

Elementul nou al cuvintului lor — față de cel al lui Pătru al Catrinici — este explicația pe care o dă gestului încredințat.

„La dumneavoastră-i altfel decât la noi în sat. Nici ura nu vi-ură, nici dragostea întreagă, Și mintea dumneavoastră nu știe să-nțeleagă.”

Amestecați neacazul cu frica de nenținare, Nu știți ce-i răbdarea, chin în viață răzbuțare.

Înțelepciunea asta vă-nmăie și vă uscă Și-ați învârtat să ziceți: nu pot uita-o muscă.

Neacazul nu vă este neacaz adevărat, Ați dat în vînt cu pumnul și apoi ați prețegat.

Eu, ochi în ochi tot timpul cu moartea și cădătură, Nu uit cum trece-n glumă de-o clipă două rădă.

Aduni înțel otrava, pînă se umple nala, Și-atunci începe-n tine zăclenirea și răscăoala.

Si dai și ruți și sfarmi orbeste, — apuc și muști Nu te mai temi de oameni, de temniță și puști!”

Zărențăroșii și derbedeii sint acum superbi și exemplari.

Semnălam în mica introducere la această serie de articole că „1907”, parțial cu „Cintarea omului” fixează, ca un ac de perla, o nouă etapă în cartea argezeană.

„Și mai deștepti decât stăpînul lor Nu-ncep, vorbind, cu „poate” și cu „dacă”

Si, în azvul treaz al tuturor Știu să răspundă și știu să tacă” —

Răscălul refuză umilirea de a face pe plac colonelului strigînd „Trăiască generalul” (Averescu) și scot din sărite pe Conu Alecu, care

„Smuci cureaua burții din loc, cu cataramă

luionare îmbrățișate cit și multora din procedeele care își au originea în arsenalul artistic folcloric. De asemenea, considerăm necesar a re-liefa contribuția lui Tudor Argezi la edificarea noii noastre literaturi realiste-socialiste.

Într-un creator sălășlitos, precum în univers, chemări opuse, și distructive, și constructive. Acesta ce se consacră umanității le pun pe amîndouă în serviciul ei, printr-un echilibru al cărui secret îl deține geniul.

„1907” a suscitât alături de aplauze, dezaprobări violente din partea vrăjmașilor socialismului, dinăuntrul și din afara granițelor.

Cînd dușmanul te critică înseamnă că-l ai izbit bine. Urăm lui Tudor Argezi elogiul poporului său și blamul dușmanilor acestuia.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

de vedere trebuie apreciată, laolaltă cu ascuțimea viziunii poetului asupra trecutului și claselor exploatare, laolaltă cu ardoreea pasiunii sale politice, cu dragostea sa fanatică pentru revoluția și sezișarea laturii anarhice a mișcării rurale, necăuzite de proletariat.

„Credeam c-duceți care încercate, Vite și cai, și pine, frate, Am ascultat cirezi și turme, herghelii, Arzînd de via.”

„1907” a suscitât alături de aplauze, dezaprobări violente din partea vrăjmașilor socialismului, dinăuntrul și din afara granițelor.

Cînd dușmanul te critică înseamnă că-l ai izbit bine. Urăm lui Tudor Argezi elogiul poporului său și blamul dușmanilor acestuia.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

„1907” are un filon îndepărtat dar profund în biografia artistică a lui Argezi. Studiile vor documenta această afirmație.

vestirii, Zăcan rămînd în permanență motorul întregii acțiuni, capul țărânilor din satul său, aflați în luptă cu împăratul de orice fel. Intrinsec, curajos, dar plin de înțelepciune, el este înfruntat cu eroii baladelor haideuțului.

Scritorul a concentrat în Radu Zăcan umanitarismul și vigoarea țărânilor luptători. În dimensiuni mai reduse, dictate de diferența de amplorare a mișcării, el amintește de chipul lui Horia, a cărui amintire mai stăruie încă în popor.

Figura altor țărâni din carte, care pășesc mai tîrziu pe calea luptei, capătă contururi mai precise în cursul desfășurării acțiunii, în măsura participării lor directe. Ion Horea, vornic de ceteșari, se definește pe înțelesul său ca om înzestrat cu dirigență specifică unui răscălat. S-ar părea că moartea sa, încercată de o înaltă semnificație simbolică, nu este suficient explicată de evoluția sa anterioară.

În sens invers, se poate explica prăbușirea morală a lui Mihai Cărbăreț, ajuns unealtă odioasă a firmei Hoffmann. Prezentat, încă de la început, ca un om în căutare de resurse care să nu oblige la muncă, el alină suferința inginerului Willing, toate mijloacele de a-și satisface setea de cîștiguri nemuncite.

Tipurile literare pe care le prezintă romanul aparțin la trei medii cu totul diferite. Păstori și mineri (care, toți la un loc, sint adevărații eroi central ai cărții) se comportă deosebit, reprezentînd revoluția pe diferite trepte. De la minia neputințioasă a cnezului costea și a judecilor Jurea, de la rezistența înepășabilă a Anel lui Slugul, care luptă cu forțele mult mai puternice ale jefitorilor capitaliști, pînă la conștiința de luptător a lui Radu, drumeț și lung. N. Deleanu a știut în general să surprindă nuanțele acestei nemulțumiri, ferind cartea de primăjdia monotonei. Impresia pe care o degajă acțiunea cărții, și că autorul și-a înțeles și a știut să comunice trăsătură esențială a eroului său colectiv. Lui i-a încredințat rolul de adevărat făuritor al istoriei.

Mediul marii burghezii este, de asemenea, foarte sugestiv înfățișat. Aici, unde cuvîntul cel mai frecvent e „inavățire”, romanul prezintă personaje cu figuri foarte distincte. Legea de interese comune, aceea care îmbogățea patronii și funcționarii firmei Hoffmann aduce fiecare un alt caracter, o intruchipare a principiului „jefuiește ca să nu fii jefuit”.

Gustav Hoffmann care încercă fără a reuși, să fie politician, maniere, un adevărat „om de lume”, e și gheră ascunsă într-o mînășă de antlopi. Necruțatul, refractar oricărei sentiment de jurel, patronul privește lumea din jurul său imposibil, cu pleoapele pe jumătate închise a dispreț, de la înălțimea situației sale materiale.

Inginerul Năndor, directorul exploatarii de la Petrița, e un poltron, un funcționar servil al firmei, în vreme ce colegul său, Willing, e ros de dorința de parvenire, pe care caută s-o pună în practică. Acest cuplu realizează imaginea lumii capitaliste, meschine, al cărei orizont e mărginit de clădirile somptuoase ale băncilor cu safeuri pline.

Romanul prezintă câteva episoade pline de un puternic dramatism. Scene ca aceea a înmormîntării pogănicului ucis într-un accident de muncă, desfășurată cu un ritm vechi, înțențat, sau amplul episod al focurilor aprinse pe culmi, semn de răscălat, sint tratate pictural, cu o pasiune groasă. Ceea ce e caracteristic pentru aceste episoade, este că ele se ordinesc într-un sir logic, consecvent, venind să sprijine și să dea mai multă consistență firului epic principal.

Din păcate, scriitorul, încercat de multimea datelor istorice, n-a fost todeauna consecvent acestui principiu de subordonare a acțiunilor episodice, subiectului romanului. Senzația pe care o lasă, în cele din urmă „Nedeia din Poiana Miresei” este în general aceea a unei arhitecturi solide. Totuși osatura cărții nu prezintă peste tot aceeași consistență. Așa, de pildă, întîmplările lui Radu la Deva par un simplu comentariu epic la desfășurarea procesului prezentat de altfel cu multă bogăție de informație.

Romanul dezvăluie existența unui talent de povestitor. Aceasta se pare că e caracteristica primordială a însușirilor de scriitor ale lui N. Deleanu. Cronica nasterii capitalismului în Valea Jiului pe care realizează romanul său, e rezultatul acestui dar incontestabil de care așteptăm noi creștii.

Dan Grigorescu

GENILE FAMILIEI SAU DESPRE AGORAFOBIE

(Urmare din pag. 1-a)
citate poet lină cu jaimă, sau de culare prozator... Insa prea rar i-am simțit singur. Rîndurile acestea sînt glisuri ale singurătății simțite, dar sînt și o grîngă față de dezvoltarea conștiinței mele. Hai, să nu ne în exemplul pe noi, contemporanii lor; în să de ce nu s-ar osteni să deschidă oerele complete ale clasicii? Spre marea lor surprindere, vor afla de activitatea publicistică a lui Eminescu, Coșbuc, Caragiale, Topircanu, și a tuturor valorilor noastre din trecut.

Să ia exemplul de la ei și să-și împărtășească prin articole ceea ce-i bucură sau îi supără, ceea ce le ridică spre culmi aripile neliniștite ale sufletului... Și așa și ei figurine te lă, înzîndindu-ne o zi, și asigurăm că dacă cu putere, treaba aceasta măruntă în aparență le va ajuta să scrie opere care să vieze, cit piatra de marmură a monumentelor!”

Condițiile groaznice în care a scris Eminescu s-au dus pe apa simbetei. Caragiale se plîngea deseori că face „cîrta la Lugete”, scriind în „Universul” lui Luigi Gazzavolin; azi, cînd avem condiții de viață optime, cînd nu scriem „de merie”, cum se plîngea cîntărețul lui Hyperion, azi, în condițiile ce ne oferă generoasă clasă muncitoare, ar trebui să nu lipsescă

Contrați mai liniari, gazetele vă asigurăm să le umpleți cu viața vie a deasă din meștegurile țării! Am vrea ca în curînd să nu mai începem de voi în presa noastră, și în țip, vă rog, încredințați, că figurinele duc către sfîrșit magnific!

„Dar aici, aici la noi, Ne băteam flămînzi și goi, Noi și rușii lîngă noi...”

În discursul desfășurării poemului, judecarea lucidă a „plăsuului repet” cade deasupra scenei, punctînd situațiile. Se prezintă astfel, cu claritate didactică, fără să distoneze în ansamblu, existența celor doi poli ai societății:

„Asta-i societatea-naltă! Jaf, desmăț, huzur și îfos și de partea celalaltă? Trudă, foame și tifos...”

sau se conchide asupra diviziunii ierarhice chiar în sinul clasei exploatare (în versuri argezeiene):

„Seminția de balauri Se împarte — după zgrițel — În jivine și năpțirel”

„Și-ntr-o zi și-ntr-o săptămână, După ce ai în cămară...”

Episoadele de masă sînt scene cu bogată figurare și multă orchestrație, ca acelea în care are loc întîlnirea cu rușii. Apar, în primul plan, personaje ca Fedea sau „rusul bătrîn”, la rîndul lor personaje-simbol, intruchipînd expansivitatea ferocă a oamenilor care știu că au scuturăre și devin stăpîniți soartei lor. Bătrînul se prezintă el însuși ca „unul din cel mulți”, „unul cum sint mulți”, emoționant ca exponent, nu ca individualitate:

„Cine-s eu? Nu fac vreo taină! În bătrîna mea Ucraină Sînt așa ca mine mulți! Un descuțit prînz descuțit Un sărman printre sărmani, Un bătrîn printre țărâni, Un Ivan printre Ivani...”

Vlad, Neagu, etc. sînt figuranți care capătă nume doar din considerente tehnice. Impuse de textul scris, fără să-l necesite în scenă: ei rîd sau zîmbesc, figurînd în scena de masă reacțiile multiple ale poporului adunat... Veselia masei în contact cu ostășii revoluției e exprimată, complementară, de orchestra din fundal, alcătuită, în corepondență cu spontaneitatea exploziei de bucurie, din instrumentele populare aflate la îndemînă: balalaici, scripci și cobze, jambale, două naiuri, un trombon.

Eroii din primul plan își cîntă rolurile.

„Proști, toți regii și-mpărății! Noi mîncăm porumbul, Frații, Ei se bat pentru ocean!”

Monologurile acestea, tabulate grotesc, sînt în esență adevărate, reflectînd înțelepciunea populară care stătește profund după raporturile în politica mondială și acțiunile stăpînitorilor, ignorîndu-le vorbele rostite și atribuindu-le pe cele care-i exprimă realmente. Marcel Bressău continuă în această privință tradiția lui Alecsandri și Coșbuc (nu a lui Eminescu, care, într-un dialog ca acela dintre Baiazid și Mircea, dă cuvintelor-simbol dramatismul grav al cîciocării dintre două personalități). Intervenția satirică directă concretizează, în cazul lui Vodă, imaginea și introduce în baladă pamfletul cu asociația nimicitoare (ca la Zaharia Stancu) și cu rima cultă izbitoare (ca la Topircanu):

„Șade vodă la birou mîncî de-un timbru nou (pasia lui de predicție!) A găsit un Cap de Bou, E-al doilea la colecție.”

Anonimul povestitor colectiv reîntră în scenă, aducînd din nou tabloul din aver-

CRONICA LITERARĂ MARCEL BRESĂU: „IN TÎRGLA IAȘI-1917”

enfa Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Conturarea pe fondul evenimentelor a figurii tînrului revoluționar Ilie Pintilie, care va deveni în curînd unul din conducătorii mișcării noastre revoluționare, al partidului clasei muncitoare. Liniia epică a poemului ar constitui, așa dar, axul posibil al unui roman, care ar relua în lumina unei superioare înțelegeri a istoriei, să zicem „Strada Lăpușeanu” a lui Mihail Sadoveanu.

Liniia epică propriu-zisă străbate însă poemul lui Marcel Bressău fără a impune mijloacele romanului, — fie ale romanului în versuri. De aceasta ar ține poate realizarea tablourilor evocatoare, realizate descriptiv, nu însă fără lirism. Reprezentativ pentru modalitatea poetului de a crea tablouri sugestive memorabile, cu mijloacele descrierii dar și cu intervenția directă a autorului, este episodul reacției panicare, stîrnită în păturlile burgheziei de toate treptele sașului, de știrca revoluției. Accentul sașului al întregului episod nu hiperbolizează, ci accentuează autenticitatea: țelălă, precupeți, dughenți „se înspălmîntă”, „lug ca de boală”, „se piteș după tarabe”; imaginea de cataclism e dată de marile magazine din centrul care-și trag obloanele ca și cum s-ar prăvăli șira-nreg de prăvăliți; obloanele se închid în atare în vreme ce în interior spuma revoluției ridică vâlurile; o cucoană „răstîgîna la oglindă” „și privește-nția oară hîrca hidă” căci

„A rămas incrementă! O-falcă sumentită și cu alta — dragă doamne! — s-povedind săizeci de toamne...”

Dar cîntul lui Marcel Bressău nu e o schiță sumară, pe atocuri împimbita, a unui roman în versuri. Epicul din acest cînt aparține, ni se pare, unei proprii lucrări poetice, care îmbină balada populară cu opera, poetul intervenînd apoi nemijlocit nu numai prin expresia afectivă, precum în piesele antice, sentința observatorului de bun simț.

Un povestitor anonim colectiv — popular însuși — înfățișează, într-o uvertură, momentul acțiunii, cu accente exclamatorii de plîngere și blestem:

„Tîl încrîncenată vreme! Larăși biata țară geme — Copleșită sub blesteme. Neamjii ne-a călcat hotarul, Vodă s-a legat cu țarul — Mai amar ni-l azi amarul!”

Țara e o fată cu „mijlocelul” subțire, pe care „Milcovul spumat cu singe” îl strînge și-l frînge în două.

„Tîl încrîncenată vreme! Larăși biata țară geme — Copleșită sub blesteme. Neamjii ne-a călcat hotarul, Vodă s-a legat cu țarul — Mai amar ni-l azi amarul!”

Țara e o fată cu „mijlocelul” subțire, pe care „Milcovul spumat cu singe” îl strînge și-l frînge în două.

Prin aceste versuri se poate observa că poetul are o înțelegere profundă a mecanismelor sociale și politice ale epocii, și că, prin procedeele sale specifice, comunică un tablou puternic al epocii, al confruntării lumii și al perspectivei luminoase pe care revoluția socialistă a deschis-o luptei mun-

torimii noastre. Regretăm totuși că nici figura celui care la un moment dat vine în primul plan nu rămîne decît și ea „simbolică”, deși pe fundalul sugestiv s-ar fi putut foarte bine contura individualitatea distinctă a tînrului Ilie Pintilie. Portretizarea fizică detaliată, care se face, desprinde pe erou din masa anonimă ca apariție deosebită, dar nu-l încarcă decît puțin cu semnificația unei personalități.

Ceea ce trebuie să fie însă cu deosebire subliniat este virtuozitatea artei lui Bressău, servind — în fiecare episod și fragment de episod — intențiile autorului. Există în acest poem o varietate de ritm și rîmă extraordinară, marcînd flexibilitatea muzicală a poemului. Poemul începe cu versul în ritm trohaic, caracteristic folclorului, înaintînd de Bressău la o perfecție clasică. Sînt utilizate din plin posibilitățile troheului, consacrate prin poezia populară. Versul de opt silabe lasă loc, pentru sublinierea intonației poetice, celui de șapte, cu ultimul troheu incomplet, deci cu silaba finală accentuată, dînd ritmul folcloric:

Mîniile-n gold — sau cu brațe-nrușcate! Asta înfrunță-ți stăpînul crunt! N-ai priceput?... Burdușește-l pe la spate cu virturile cîsmelor, în fact mînrunt!

Dă-i — cu dreptul una, dă-i — cu stingul una, dă-i — ațî și-ațtea cîte-ncape!

Dă-i — cu tocul una, dă-i — cu clocul una, doar l-ajunge mîntea pin-la cap!”

Variația mișcărilor, pînă la ritmul viva e cerut de un anumit conținut, se realizează prin diversificarea multipă a preluării vers în trohei, de opt și șapte silabe, împărțit în două, cu rîmă dublă:

„Ji împingem și-l încingem, îl stîrim pin-l urîm... Il sturîm pin-l cîrîm!”

Această minuire perfectă a ritmului e a rimei sparge varietățile cunoscute, regăzînd versurile în ritmul cozacului pentru momentul cînd întregul poem se transformă evident în planul unei scene pe care evoluează interpretii libretului de operă și baletul. De alt fel, aici ritmul variază după rolul fiecărui personaj și se poate studia alternarea diferitelor combinații de metrică, trohaice de cele mai multe ori, pentru exprimarea tonului propriu fiecărui personaj.

Pentru cunoașterea personalității poetice a lui Marcel Bressău, oferînd fețe nu evident continui prin creațiile sale, variate ele însăși de la „dialectica poeziei” la tabule și chiar de la cîntul Doncăi la cîntul lașilor în 1917, — acest poem are o însemnătate deosebită, ni se pare. De oarecî îl vedem aici nu odată pe Marcel Bressău deopotrivă afectiv și sentențios, romantic lucid și poet satiric, virtuos al rimei și compozitor, în fond ascunzîndu-se mereu, cu discreție de sentimental reținut, îndrăgîtul zîmbetului, al glumei și al poeziei amăgitoare a omului adînc preocupat să-și tumeze pipa enormă.

Savin Bratu

(Urmare din pag. 3-a)

tru" - Nr. 9/51/1955 - pag. IV-a. VERONICA PORUMBACU: „Su-praviciulorii” - Nr. 8/1954 - pag. IV-a; „Aminiri” - cova despre Festival - Nr. 19/161/1955 - pag. I-a; „Străzile unui oraș” - Gînduri despre Festival - Nr. 20/62/1955 - pag. I-a; „Spre Lausanne” - note de drum - Nr. 27/69/1955 - pag. VI-a; „Coincidențe la Baia Mare” - Nr. 32/74/1955 - pag. I-a; „La vîntoarea de tigri cu țigău” - Nr. 39/81/1955 - pag. I și IV-a; „O scurtă biografie” - Nr. 44/86/1955 - pag. II-a; „Printre urmasii lui Mickiewicz” - Nr. 49/91/1955 - pag. VI-a; „Pe drumurile Republicii noastre populare” - Nr. 52/94/1955 - pag. VI-a. IOANA POSTELNICU: „Sali Surghin” - Nr. 20/62/1955 - pag. V-a. MARIN PREDA: „La seceris” - fragmente din roman - Nr. 6/48/1955 37/1955 - pag. III-a. ALDULA RACHIE: „Memorij” - Nr. 24/66/1955 - pag. V-a. ST. ROLL: „Candidata” - Nr. 5/99/1956 - pag. III-a. ROMAIN ROLLAND: „Jurnalul anilor de război” - fragmente - Nr. 13/55/1955 - pag. IV-a. MIHAIL SADOVEANU: „Cînd năpăstuiți își căutau strîmni depre-ta-rea” - fragment - Nr. 7/1954 - pag. I-a; „Prislop” - Nr. 26/1954 - pag. I-a. ION MARIN SADOVEANU: „Imp-liniriile lui Ion Sintu” - fragment de roman - Nr. 4/93/1956 - pag. III-a. AL. SAHIGHIAN: „Vartolomei, pes-carul” - Nr. 49/91/1955 - pag. III-a. HORIA STANCU: „Trenul sanitar” - fragment de roman - Nr. 33/75/1955 - pag. III-a. ZAHARIA STANCU: „Cinci sute de perechi de mîini” - Nr. 27/69/1955 - pag. III-a. M. SERBANESCU: „Bătălia” - Nr. 21/63/1955 - pag. III-a. POP SIMION: „A plîns o fată la Suceava” - Nr. 33/75/1955 - pag. VI-a. Despre oameni și smochini” - Nr. 36/78/1955 - pag. V-a. DIONISIE SINCAN: „Povestiri do-brogene” - Nr. 36/78/1955 - pag. IV-a. I. D. SIRBU: „Cinstele” - Nr. 31/73/1955 - pag. I-a. M. SOLOHOV: „Pămint deslele-nit” - fragment din vol. II - Nr. 1/1954 - pag. III-a; „Pămint deslele-nit” - capitol din vol. II - Nr. 25/1954 - pag. III-a; „Ei au luptat pentru patrie” - năvelă - Nr. 34/1954 - pag. I-a și IV-a; „Pămint deslele-nit” - fragment - Nr. 20/62/1955 - pag. III-a; „Pămint desle-

lenit” - fragment - Nr. 44/86/1955 - pag. III-a. PETRE SOLOMON: „Oameni de la capatul țării” - Nr. 41/83/1955 - pag. III-a. MIHAI STOLERU: „Minunea” - Nr. 40/82/1955 - pag. III-a. PETRE SURUPACEANU: „Apara-tul de radio” - Nr. 40/82/1955 - pag. III-a. KLIMENT ŢACEV: „Fratele” - povestire - Nr. 10/52/1955 - pag. IV-a; „Bătrîni” - Nr. 30/78/1955 - pag. III-a. NICUŢA TANASE: „Vino să mă vezi pe tractor” - Nr. 3/1954 - pag. II-a; „O moștenire baroasă” - Nr. 10/1954 - pag. III-a; „Era să bage sor-mea divorț” - Nr. 27/1954 - pag. III-a. PETRU TOLVADIA: „No more Hi-roshima” - Nr. 31/73/1955 - pag. I-a; „Fabricat în R.P.R.” - Nr. 35/77/1955 - pag. V-a. HORIA TOMA: „Poliția cu crimi” - Nr. 12/54/1955 - pag. V-a. RADU ŢULESCU: „Turist la Mos-cova” - Nr. 28/84/1955 - pag. III-a. SORANA URSU: „Călătorie în sa-re-tă” - Nr. 15/1954 - pag. III-a. N. VALMARU: „In valea Jiului” - Nr. 13/55/1955 - pag. VI-a; „Șan-țierul” - carnet de reporter - Nr. 25/1954 - pag. IV-a; „Tăbăcarii” - Nr. 18/60/1955 - pag. IV-a; „Oa-meni din țara Dorncilor” - Nr. 30/72/1955 - pag. IV-a; „Inginerii” - Nr. 33/75/1955 - pag. VI-a. D. VICOL: „O întîlnire” - Nr. 8/50/1955 - pag. IV-a. PETRU VINTILA: „Tineretea bă-trîniului Dumitru” - Nr. 4/46/1955 - pag. I-a; „La pod” - Nr. 24/1954 - pag. III-a; „Ilie Toma a adus în asocia-ție o uliță întreagă” - Nr. 31/1954 - pag. VI-a; „Griul din banca Intia” - Nr. 38/1954 - pag. I-a; „Focul nu se stingea niciodată” - Nr. 9/51/1955 - pag. IV-a; „Co-pilul uzinei” - despre ălemistul C-tin Ștefan - Nr. 17/59/1955 - pag. III-a; „Intr-o grădina, niște pio-nieri” - Nr. 19/61/1955 - pag. IV-a; „Copii și literatura” - Nr. 22/64/1955 - pag. I-a; „Aripile poeziei” - Nr. 24/66/1955 - pag. I-a; „In de-legație” - Nr. 26/68/1955 - pag. III-a; „La cheile munților” - Nr. 33/75/1955 - pag. V-a; „Insemnări de reporter” - Pentru schimbul de mine - Nr. 4/98/1956 - pag. I-a. ION VITNER: „Oameni și ape” - note de călătorie din China - Nr. 13/55/1955 - pag. III-a. HARALAMB ZINCA: „Familia Căr-pus” - Nr. 35/67/1955 - pag. III-a. AL. OVIDIU ZOTTA: „De unde sare citeodată iepurele” - Nr. 13/1954 - pag. III-a.

prezentul - (Despre poezia lui M. Beniuc) Nr. 2/1954 pag. II-a; Unul din cei 25.000 - (Despre: „Pămint deslele-nit” de M. Solohov) - Nr. 4/1954 pag. I-a; Pădure amară - despre poemul „Războiul” de Mihai Dragomir - Nr. 8/1954 pag. I-a; Capodopera ne-cunoscută - Nr. 20/42 - 1955 pag. I-a; Profilul literaturii - Nr. 33/75 - 1955 pag. I-a; Pămintul e rotund - Nr. 39/1954 pag. I-a; Polivalența ne-cesară - Nr. 42/84 - 1955 pag. I-a; „Falsi artiști despre Odobescu” Nr. 41 (83)/1955 pag. I; Invațiura leninistă despre literatură - O jumătate de veac de la publicarea articolului „Or-ganizația de partid și literatura de partid” - Nr. 45/87 - 1955 pag. I-a; Tinerete fără tinerețe - Nr. 49/91 - 1955 pag. I-a; Colocviu cu marca (Despre „Pasărea furtunii” de Petru Dumitriu) - Nr. 50/92 - 1955 pag. V-a; Comunistul Adam Jora (Despe „Pasărea Furtunii” de Petru Dumitriu) - Nr. 51 (93)/1955 pag. I-a; Bă-tăiile pe mare (Despre „Pasărea Fur-tunii” de Petru Dumitriu) Nr. 52 (94) - 1955 pag. II-a; Non omnis moriar! (Despre „Trănicie” de M. Beniuc) - Nr. 1 (95) - 1956 pag. I; „Pe două fronturi” - Nr. 39 - (81)/1955 pag. I-a. MIHNEA GHEORGHIU: Note des-pre oameni și cărți - (despre tradu-ceri) - Nr. 6/1954 pag. IV-a; Note despre circulația valorilor - Nr. 9/1954 pag. II-a; Nucleul unui ciclu de romane (Despre năvela „Ajun de revoluție 1848” de Cezar Petrescu) - Nr. 19/1954 pag. II-a. F. GLADKOV: Luorul cel mai de preț (Din Pravda nr. 207) - Nr. 21/1955 pag. I-a. ***: Gazeta noastră literară - (Cuvînt înainte la apariția „Gazetei literare”) - Nr. 1/1954 pag. I-a. GEORGETA HORODINCA: Scriitori și eroi - Nr. 35/1954 pag. II-a; Im-portanța generalizării ideologice și artistice (despre creația lui Francisc Munteanu) - Nr. 30/72 - 1955 - pag. II-a; Imaginea contemporanilor - Nr. 46/88 - 1955 pag. I-a; Ado-d-le Mateescu (despre poezia lui Mi-hail Beniuc) Nr. 40/81/1955 pag. V; „Necară Potocov” de M. Sadoveanu - Nr. 51 (93)/1955 pag. II-a. ION HOBANA: „Literatură și peda-gogie” - Ceva despre „războiul între scriitori și pedagogi” - Nr. 10/1955 pag. II-a. ***: In pragul lui 1955 nr. 42/1954 pag. I. ȘT. IUȘEȘ: Omul care ride - (Dis-cuții despre poezie) - Nr. 39/1955 pag. V-a. EUGEN JEBELEANU: Dintr-o scri-soare către un tînar poet (Discuții despre poezie) - Nr. 32/1954 pag. I-a; Scriitorul răsăndea problemelor actua-liității - Nr. 41/95 - pag. VI-a. A. KARAVEVA: In numele vieții și al păcii (Din Pravda nr. 305) - Nr. 35/1954. LEV KASSIL: Copililor - despre faptele și omenii revoluției Nr. 43 (85) 1955 pag. VIII-a. VERA KETLINSKAIA: „Eroii și conflictele vremii noastre” - Nr. 24/1954 pag. I-a. V. L. SKATERSKIOV: In legătura cu problema rolului estetic și educativ al literaturii sovietice - Nr. 25/67 (26/68) 28/70/1955 pag. IV-V-a. NICOLAE LABIȘ: Personalitatea unui poet militant - Despre Dimos Rendis - Nr. 34/76/1955 pag. II-a. E. LUCIA: Tradiție și inovare - Nr. 3/45 (și 4/46) - 1955 pag. II-a. REMUS LUCIA: Nu pot pricepe - despre poemul „De vorbă cu M. Bo-kis” de Cristian Sirbu - Nr. 15/1954 pag. II-a. PETRE LUSCALOV: Scriitoare deschisă către Maria Banuș și alți poeți (discuții despre poezie) - Nr. 2/44 pag. V-a. SERGHEI LVOV: Bazele măiestriei (din „Literatură și Gazeta”) - Nr. 31 (73) - 1955 pag. I-a. ***: Literatura pentru copii - (Din discuțiile plenareii Uniunii Scri-itorilor privind literatura pentru copii) - Nr. 26/68 - 1955 pag. V-a. GEORGE MACOVESCU: Concepția scriitorului - Nr. 14/1954 pag. I-a; In-vățămintele de Lenin - Nr. 16/58/1955 pag. I-a. MAJTENYI ERIK: - Scriitorul - ostaș al partidului - Nr. 45 (87) pag. III-a. A. MARTIN: Ilie Barbu (Despre „Desăsurarea” de Marin Proda) - Nr. 51/93 - 1955 pag. II-a. DUMITRU MICU: Trăiască omul! - Nr. 41/86 - 1955 pag. IV-a; Dra-ma lucidității - (Reflecții de lector) - Nr. 3/97 - 1956 pag. V-a. I. MIHAILEANU: Despre o falsă fi-nită literară a unei cronici - Nr. 31/1954 - pag. I-a. DUMITRU MIRCEA: Proza cele-zecii anti - Nr. 21/1954 pag. I; Despre construirea personajului în romanul „Bărăgan” - Nr. 36/1954 pag. II-a; Schița și actualitatea - Nr. 25/67 - 1955 pag. I-a; Nu din orice floare iese rod - Nr. 32/74 - 1955 pag. V-a. ***: Mai aproape de viață (articol redacțional din „Pravda” nr. 102 din 12/14/1954 - text prescurtat) - nr. 52/94 pag. I-a. NAGY ISTVAN: Să zăgrăvim mai adînc și mai artistic eroii construcției socialiste - Nr. 28/70 - 1955 - pag. III-a. GALINA NIKOLAEVA: Cum se crează imaginea eroului - (din „Lite-ratură și Gazeta” nr. 115 - text pre-scurtat) - Nr. 34/1954 pag. II-a. M. NOVICOV: Problema eroului po-zitiv în dezbaterile scriitorilor sovie-tici Nr. 34/1954 - pag. III-a; Loterie sau muncă? - (Discuții despre poezie) - Nr. 6/48 - 1955 - pag. II-a; Clasa muncitoare în literatură - Nr. 50 (92) - 1955 pag. I-a și 51 (93)/1955 - pag. VI-a. AL. OPREA: Pentru crearea unor basme ale epocii noastre - nr. 29/254 pag. II-a. ***: Oglindirea clasei muncitoare în literatură - Nr. 26/68 - 1955 - pag. I-a. ***: Orientarea tematică a creației literare nr. 24/68 - 1955 pag. I-a. CAMIL PETRESCU: Carlea lite-rară în zăcămîi - Nr. 23/54 pag. I-a. S. PETROV: O întîlnire cu roma-nul lui Remarque - (din „Literatură și Gazeta”) - Nr. 10/52/1955 pag. III-a. M. PETROVEANU: Un cîntec din ușița noastră - despre volumul lui Cicerone Theodorescu Nr. 7/81/94 pag. II-a. Despre „Oda fulgerelor” Nr. 41 (1954) pag. II-a; Puterea de a dis-prețui - (despre romanul „Străinul” de T. Popovici) Nr. 37/79 - 1955 - pag. II; Erou și multime (despre ro-manul „Străinul” de T. Popovici) Nr. 40/82 - 1955 - pag. II-a; Torontul de fier (Nr. 44/86) 1955 pag. V-a; Reclind „Interogatoriul” (Nr. 48/90) 1955 pag. V-a; Aurel Gurghianu (Dezvoltarea tinerețor talen-tii noastre Nr. 52/92). 1955 pag. V-a; Bîl-țușii în zăcămîi - despre poezia lui M. Beniuc - Nr. 2/96 - 1956 - pag. I-a; Inceputul minții - Des-

pre volumul „1907” de T. Argeșiu nr. 3/97 - 1956 pag. I-a; Răzbanarea pămintului - Despre volumul „1907” de T. Argeșiu nr. 5/99 - 1956. AL. PHILIPPIDE: Arta traducerii Nr. 17/59 - 1955 pag. IV-a. RADU POPESCU: Sugestii de ne-poet (discuții despre poezie) (Nr. 1/43) - 1955 - pag. I-a. VERONICA PORUMBACU: „Poezia gloriosului deceniu” nr. 20 - 1954 pag. I-a; Să strălucim în versurile noas-tre în lăcărul partidului (Nr. 28/954) - pag. I-a; Un oaspe neașteptat... sau lot despre eroul liric. (Discuții despre poezie) Nr. 33/954 - pag. I-a; Ade-vărată sinceritate în poezie - Nr. 1/43 - 1955 - pag. II-a; Datorile ucelenței literare (Nr. 30/72) - 1955 pag. VI-a; Despre un aspect al poeziei lui Al. Andreișoiu „Dezvoltarea tinerețor talente” Nr. 46/88 - 1955 - pag. II-a. Frontul larg al poeziei - Nr. 6 (100) 1956. ***: Partidul - îndrumător al li-teraturii noastre Nr. 31/1954 - pag. I-a. ***: „Pe drumul realismului so-cialist” - (Nr. 19/54). MIHAI POPESCU: De vorbă cu scriitorul Cezar Petrescu - Nr. 13/1954 - pag. I; De vorbă cu dramaturgul Mihail Davidoglu nr. 14/1954 - pag. I; De vorbă cu scriitorul Domostene Botez - nr. 15/1954 - pag. I; De vorbă cu dramaturgul Aurel Baranga - nr. 16/1954 - pag. I; De vorbă cu poetul Eugen Jebeleanu - nr. 17/1954 pag. I. ***: „Probleme actuale ale criticii literare” (din „Știința” nr. 3387/955) (Nr. 38/80) - 1955. LUCIAN RAIU: Despre regulile ele-mentare ale polemicii - (discuții) (Nr. 9/51) - 1955 pag. V-a; Su-gestii privind receptivitatea criticului - (discuții) Nr. 31 (73) și 32 (74) - 1955 pag. II-a și I-a. V. RIPEANU: „Lăzăr de la Rusca” - „Mînerii din Maramureș” (Nr. 48 (90) - 1955) pag. V-a. B. RIURIKOV: „Tot despre adevărul vieții” (Nr. 36/78), 37 (79) și 38 (80) - 1955 pag. I-a. M. SADOVEANU: Prezentare nr. 1/1954 - pag. I. ***: Rolul educativ al literaturii (Nr. 14/66) - 1955 pag. I-a. TRAIAN SELMARU: Pe teme „ne-poetice” (Despre poemul „Despre pă-mînt de Maria Banuș”) (Nr. 11/95-1) pag. II-a. G. SERBAN: Mărturie epică - (Despre creația lui Petru Dumitriu) Nr. 26/68 - 1955 pag. II-a; Mo-ment clasic (Nr. 33/76) - 1955 pag. II-a; Un contemporan - (Despre ro-manul „Bărăgan” de V. Em. Galan) Nr. 49/91 - 1955 pag. V-a. AL. SIMION: Alături de tînt nr. 1/43) 1955 pag. II.

K. SIMONOV: Despre discutabil și indiscutabil - (Fragment din „Znamia” nr. 5/1954) (Nr. 22/1954) pag. II-a; Omul în poezie - (text prescurtat din „Literatură și Gazeta” nr. 132/1954) - (Nr. 38/1954) pag. III-a. V. K. SKATERSKIOV: In legătura cu problema rolului estetic și edu-cativ al literaturii sovietice Nr. 29 (71) - 1955 - pag. IV-a. VASILII SMIRNOV: Literatura des-pre viața satului colhoznic Nr. 48/90 - 1955 - pag. I-a. ***: „Spiritul de răzîndere al scriitorului față de popor” - Nr. 13/55 - 1955. HORIA STANCU: Chipul comunis-tului în literatura noastră: „Donca Simo” (Despre „Cîntecul de leagăn al Doncăi” de M. Brestlașu) Nr. 51 (93) 1955 pag. VI-a. ZAHARIA STANCU: Literatura trebuie să ajute (Nr. 2/1954) pag. I-a; „Mai multe teme de actualitate” - Nr. 10/1954 pag. I-a. Un născut izvor de inspirație - Proiectul C. C. al P.M.R. Nr. 26/1954 - pag. I-a. STANCIU STOIAN: „Manualele școlare și autorii lor” Nr. 38/80/1955 pag. IV. A. SURKOV: Inarmarea ideologică a literaturii - (din „Octobr” nr. 7/94) - nr. 26/1954 pag. I-a. EMIL SUTER: Realism sau exoti-zm? - (Despre „Toate pinzele sus” de Radu Tudoran (R. 8/50) - 1955) pag. II-a; De la Robinson Crusoe la Konstantin Egorievic - Despre „Insula dezamăgirii” de I. Laghin Nr. 13/55/1955 pag. II-a. ***: Sarcina nobilă a literaturii sovietice (Nr. 39/81) - 1955 pag. I-a. ***: Scriitorii în mijlocul realității din țara noastră (Nr. 14/1954) pag. IV-a. N. TERTULIAN: Schematism și reali-zm (Nr. 5/47) și 6/48 - 1955 pag. I-a; O problemă de etică a scriitoru-rului (Nr. 7/49) - 1955 pag. II-a. V. TIMOFEEV: Metoda și stilul în literatura sovietică - (articol scris pentru „Gazeta literară” (Nr. 38/80) - 1955) pag. I-a. T. TRIFONOVA: Tema prieteniei între popoare în operele scriitorilor sovietici - (Nr. 44/86) - 1955 pag. I-a. VICTOR TULBURE: Miliioane de oameni ne citesc și ne judecă (Dis-cuții) Nr. 7/49 - 1955 pag. V-a. ***: Toate generațiile (Nr. 3/97) - 1955 pag. I-a. TUDOR VIANU: Ceva despre arta traducerii (Nr. 25/67) - 1955 pag. I-a. H. WALD: Specificul gândirii artistice în creația literară (Nr. 8/54) pag. IV-a; Teoria marxist-leninistă a re-flecțiilor și fantezia artistică - nr. 24/66, pag. IV și 25/67) 1955 - pag. IV-a.

TUDOR ARGHEZI: Congresul - Nr. 52/94/1955, pag. III. ASZTALOS ISTVAN: Așa mi-am găsit și eu tatăl - Nr. 51(93)/1955, pag. III. MARIA BANUS: Spre noi succese - Nr. 52(94)/1955, pag. III. AUREL BARANGA: Pentru anul ce vin - Nr. 52(94)/1955, pag. III. URY BENADOR: Indreptar - Nr. 52(94)/1955, pag. IV. DEMOSTENE BOTEZ: Statul și invațiura Partidului - nr. 51(73)/1955, pag. III. RADU BOUREANU: Seva noii vieți - nr. 52(94)/1955, pag. IV. MARCEL BRESLAȘU: Sarcini fundamentale - nr. 52(94)/1955, pag. III. ION CALUGARU: Croniciari ac-tualității - 52(94)/1955, pag. III. EUSEBIU CAMILAR: Cu inimile deschise - nr. 52(94)/1955, pag. III. OV. S. CROMHALNICEANU: In-vățămintele esențiale - nr. 52(94)/1955, pag. III. MIHAI DAVIDOGLU: Oamenii au în inima lor Partidul, nr. 51(93)/1955, pag. III. EUGEN FRUNZA: Indemnul Par-tidului - nr. 52(94)/1955, pag. IV. ALEXANDRU KIRITESCU: Ade-văr și viață - nr. 52(94)/1955, pag. III. N. LABIȘ: Mîlțunim - nr. 51(93)/1955, pag. III. RUSALIN MUREȘANU: Claritate - nr. 52(94)/1955, pag. IV. ANA NOVAK: Datoria noastră - nr. 52(94)/1955, pag. IV. NAGY ISTVAN: Ce, cît și cum? („despre holăriturile Congresului”) - nr. 5(99)/1956, pag. I. CEZAR PETRESCU: Imensul drum străbătut într-un deceniu - nr. 51(93)/1955, pag. III. ION MARIN SADOVEANU: In-fințăm lamura vieții - nr. 52(94)/1955, pag. III. MIHAIL SORBUL: Urare Congre-sului - nr. 51(93)/1955, pag. III. ALFRED MARGUL SPERBER: In-cinstea Partidului - nr. 51(93)/1955, pag. III. ZAHARIA STANCU: Insemnări cu prilejul celui de al II-lea Congres al P.M.R. (De la 13 decembrie 1918 pînă la 23 August 1944), nr. 51(93)/1955, pag. VIII. TUDOR VIANU: Cîteora Raportul - nr. 52(94)/1955, pag. III. *

Congresul al II-lea al P.M.R.

GAZETA LITERARA: Conducerea inițiativă a Partidului - nr. 52(94)/1955, pag. I; Indemna fermitate ideologică - nr. 52(94)/1955, pag. I; Discuția consacrată documentelor ce-lui de al II-lea Congres al P.M.R. - nr. 2/96 - 1956 pag. VI; In lumina Congresului - al 4/98/1956 pag. I; Raportul Partidului - nr. 51(93)/1955, pag. I. ***: Salutul Uniunii Scriitorilor din R.P.R. către cel de al II-lea Con-gres al P.M.R. - nr. 52(94)/1955, pag. I. ***: Sarcini de cinste - nr. 1 (95)/1956, pag. I.

Cronica literară

SORIN ARGHIR: Ana Novak: „Fa-milia Kovacs” Nr. 25(67)/1955. SAVIN BRATU: Evocările unui mare scriitor (M. Sadoveanu) 37/954 pag. 2; „Un nou roman istoric” - Radu Theodoru „Brazdă și pa-lioș” vol. I (Nr. 2 (44) 1955); „Eroul primelor povestiri ale lui Mihail Sadoveanu” Nr. 11 (53) 1955 și 12(54) 1955. „Vera Călin: Ar-ticole de critică” Nr. 17 (59) 1955 pag. II-a; „Despre struna fulgerelor” - volumul lui Mihai Dragomir Nr. 26(68) 1955; „Cîntul ce se cere” - Despre volumul „Versuri alese de Mihail Beniuc (Nr. 40(82)-41(83)-42(84)-1955); Eusebiu Camilar: „Poarta furtunii” Nr. 27 (69) 1955; M. Sadoveanu: „Opere, vol. III” (Nr. 38(80) 1955. MIHNEA GHEORGHIU: „In legătura cu problema rolului estetic și edu-cativ al literaturii sovietice” (Nr. 25/67) 26(68) 28(70)/1955 pag. IV-V-a. NICOLAE LABIȘ: Personalitatea unui poet militant - Despre Dimos Rendis - Nr. 34/76/1955 pag. II-a. E. LUCIA: Tradiție și inovare - Nr. 3/45 (și 4/46) - 1955 pag. II-a. REMUS LUCIA: Nu pot pricepe - despre poemul „De vorbă cu M. Bo-kis” de Cristian Sirbu - Nr. 15/1954 pag. II-a. PETRE LUSCALOV: Scriitoare deschisă către Maria Banuș și alți poeți (discuții despre poezie) - Nr. 2/44 pag. V-a. SERGHEI LVOV: Bazele măiestriei (din „Literatură și Gazeta”) - Nr. 31 (73) - 1955 pag. I-a. ***: Literatura pentru copii - (Din discuțiile plenareii Uniunii Scri-itorilor privind literatura pentru copii) - Nr. 26/68 - 1955 pag. V-a. GEORGE MACOVESCU: Concepția scriitorului - Nr. 14/1954 pag. I-a; In-vățămintele de Lenin - Nr. 16/58/1955 pag. I-a. MAJTENYI ERIK: - Scriitorul - ostaș al partidului - Nr. 45 (87) pag. III-a. A. MARTIN: Ilie Barbu (Despre „Desăsurarea” de Marin Proda) - Nr. 51/93 - 1955 pag. II-a. DUMITRU MICU: Trăiască omul! - Nr. 41/86 - 1955 pag. IV-a; Dra-ma lucidității - (Reflecții de lector) - Nr. 3/97 - 1956 pag. V-a. I. MIHAILEANU: Despre o falsă fi-nită literară a unei cronici - Nr. 31/1954 - pag. I-a. DUMITRU MIRCEA: Proza cele-zecii anti - Nr. 21/1954 pag. I; Despre construirea personajului în romanul „Bărăgan” - Nr. 36/1954 pag. II-a; Schița și actualitatea - Nr. 25/67 - 1955 pag. I-a; Nu din orice floare iese rod - Nr. 32/74 - 1955 pag. V-a. ***: Mai aproape de viață (articol redacțional din „Pravda” nr. 102 din 12/14/1954 - text prescurtat) - nr. 52/94 pag. I-a. NAGY ISTVAN: Să zăgrăvim mai adînc și mai artistic eroii construcției socialiste - Nr. 28/70 - 1955 - pag. III-a. GALINA NIKOLAEVA: Cum se crează imaginea eroului - (din „Lite-ratură și Gazeta” nr. 115 - text pre-scurtat) - Nr. 34/1954 pag. II-a. M. NOVICOV: Problema eroului po-zitiv în dezbaterile scriitorilor sovie-tici Nr. 34/1954 - pag. III-a; Loterie sau muncă? - (Discuții despre poezie) - Nr. 6/48 - 1955 - pag. II-a; Clasa muncitoare în literatură - Nr. 50 (92) - 1955 pag. I-a și 51 (93)/1955 - pag. VI-a. AL. OPREA: Pentru crearea unor basme ale epocii noastre - nr. 29/254 pag. II-a. ***: Oglindirea clasei muncitoare în literatură - Nr. 26/68 - 1955 - pag. I-a. ***: Orientarea tematică a creației literare nr. 24/68 - 1955 pag. I-a. CAMIL PETRESCU: Carlea lite-rară în zăcămîi - Nr. 23/54 pag. I-a. S. PETROV: O întîlnire cu roma-nul lui Remarque - (din „Literatură și Gazeta”) - Nr. 10/52/1955 pag. III-a. M. PETROVEANU: Un cîntec din ușița noastră - despre volumul lui Cicerone Theodorescu Nr. 7/81/94 pag. II-a. Despre „Oda fulgerelor” Nr. 41 (1954) pag. II-a; Puterea de a dis-prețui - (despre romanul „Străinul” de T. Popovici) Nr. 37/79 - 1955 - pag. II; Erou și multime (despre ro-manul „Străinul” de T. Popovici) Nr. 40/82 - 1955 - pag. II-a; Torontul de fier (Nr. 44/86) 1955 pag. V-a; Reclind „Interogatoriul” (Nr. 48/90) 1955 pag. V-a; Aurel Gurghianu (Dezvoltarea tinerețor talen-tii noastre Nr. 52/92). 1955 pag. V-a; Bîl-țușii în zăcămîi - despre poezia lui M. Beniuc - Nr. 2/96 - 1956 - pag. I-a; Inceputul minții - Des-

sod” (Despre „Rapsodia marinarilor” de George Dan) (Nr. 27/1954). M. PETROVEANU: „Laude” de M. R. Parascivescu (Nr. 14/1954 și 15/1954). RADU POPESCU: „Sub pajura împărăției” de Tiberiu Vornic (Nr. 35 și 36/1954); „Veronica Porumbacu - „Fata apelor” (Nr. 7/49) 1955); „Radu Bouraeanu - Versuri alese” (Nr. 16/58) 1955); „Făurari de frumusețe” de Cicerone Theodorescu (Nr. 22/64) 1955. LUCIAN RAIU: „Necula Mi-lescu Spătarul” de Dumitru Al-mășescu - Nr. 32/1954. VAL. RIPEANU: „Mihail Stoian: „Eu, Tică” și alții” (Nr. 26/1955); „Casa apelor” de Maria Vlad Nr. 39/81) 1955.

Recenzii

GH. ACHIȚEI: Puil de moț - Rusalin Mureșanu - recenzie Nr. 6/48) 1955 - pag. II-a. SORIN ARGHIR: „Un poem emo-tionant” („Cîntec de leagăn al Doncăi” de Marcel Brestlașu) - Nr. 6/1954. ST. BANULESCU: „30 de jocuri populare” - (Despre volumul lui V. P. Ciortea) Nr. 41(83) 1955 - pa-g. II-a. SAVIN BRATU: Călător printre oameni noi - Despre „Drumuri” de Eugen Mandric - Nr. 30/1954 - pag. II-a. VLADIMIR COLIN: Sas Mărie, o poezie la satul maramureșan - Nr. 37/79) 1955 - pag. V-a. S. DAMIAN: Pe marile meridiane literare (despre Geo Bogza) Nr. 30(72) 1955 - pag. VI-a; Un perso-naj izbit (despre „M. Cristea” de S. Podina) Nr. 2/1954 - pag. II-a; VAL. DIMBU: Ion Pas - „Zilele vieții tale” Nr. 32(74) 1955 - pa-gina II-a. MIRON DRAGU: Noile schițe ale lui Sîto Andras Nr. 37/1954 - pag. II-a. B. ELVIN: China fără mistere (Despre „E. Camilar „Impărăția soare-lui”) Nr. 2/96) 1956. DOMNICA FILIMON: Antonin Zapotocky „Văpăi deasupra orașului Kladno” - Nr. 49(91) 1955 - pag. VI-a. M. GAFIȚA: Oamenii din China nouă (despre „Vecinii” de V. Em. Galan) Nr. 3/97) 1956. PAUL GEORGESCU: „In Extre-mul Occident” - Mihai Ralea Nr. 46(88) 1955 - pag. II-a; Zaharia Stancu: „Sarea e dulce” Nr. 48(90) 1955 - pag. II-a. ION HOBANA: Un fragment pro-mițător (Despre romanul „Străinul” de Titus Popovici) - Nr. 36/1954 - pag. IV-a. RADU LUPAN: Cuvîntul poetului despre fericire (Despre poemul „Stu-denta” de Aurora Cornu) Nr. 25/1954 - pag. II-a; Un nou și valoros roman al lui Howard Fast („Silas Timber-man”) Nr. 3/97) 1956, pag. VI. VALENTIN LIPATII: „Floarea cea nouă” - Despre romanul lui Andrei Kedros Nr. 26(67) 1955 - pag. II-a. PAUL LUCHIAN: Mesaje de pace și prietenie (Despre publicatiile noas-tre în limbi străine) - Nr. 51/1955 - pag. IV-a. ST. TEREZA MACOVESCU: „Studii privind raporturile dintre viața și so-cietate” de Jurgan Kuczynsky - Nr. 42(84) 1955 - pag. VI-a; Poezie populară românească tradusă în limba germană (Nr. 10/57) 1955 - pag. VI-a; „Cu prețul vieții” de Valentin Hen-rici - Nr. 5/99) 1956 - pag. II. AUREL MARTIN: „In spatele pa-ravanului de aur” Nr. 22(64) 1955 - pag. II-a. Discuții trăsătoare specifice artei lui Geo Bogza (Despre studiul lui B. Elvin) Nr. 34(76) 1955 - pag. II-a. T. MAZILU: Stima pentru pro-priul talent (Despre volumul „Min-drie” de N. Tăutu) Nr. 3(54) 1954 - pag. II-a. I. MIHAILEANU: O apariție ori-ginală în critica noastră literară (Despre studiul „Geo Bogza” de B. Elvin) Nr. 31(73) 1955 - pag. VI-a. O certitudine literară (Dionisie Sin-can) Nr. 30(72) 1955. DUMITRU MICU: Ca floarea soare-lui (Despre volumul „Floarea Soare-lui” de Demostene Botez) Nr. 12 (54) - pag. II-a; „Pe urmele fetei” DUMITRU MIRCEA: „As-ma fata ecoului” Nr. 42(84) 1955 - pag. II-a. AL. MITRU: O carte despre care nu s-a scris Nr. 39(81) 1955 pa-gina II-a. V. NICOROVICI: „Mr. Guliver Pickerton în țara uriașilor” (Des-

28/1955); „Poezia lui Dumitru Cor-bea” (Despre volumul „Versuri alese” de Dumitru Corbea (Nr. 4/46) 1955); Nina Cassian: „Versuri alese” (Nr. 24/66) 1955); „Drumul lui Pa-vel Dogaru” (Despre Pavel Dogaru) roman de Dan Costescu” (Nr. 29 (71) 1955); „Proza lui M. Beniuc” (Nr. 36/78) 1955. AL. SANDULESCU: „Lirismul po-estilor” (Despre Mihail Sado-veanu: Opere, vol. II) (Nr. 34/74) 1955. AL. SIMION: „Floarea vieții” de A. Mihale (Nr. 39/1954). HORIA STANCU: „Al nouălea val” de Ilya Ehrenburg” (Nr. 5/1954); Cezar Petrescu: „Apostol” (Nr. 39(81) 1955).

pre năvela lui Petru Vintilă) Nr. 19/1954 - pag. II-a. M. NOVICOV: „O poezie fru-moasă” - Despre „Prinos” de M. Brestlașu Nr. 37/956 - pag. V-a. AL. PHILIPPIDE: „Suflete moarte” Intr-o nouă traducere românească Nr. 23(65) 1955 - pag. II-a. GH. PLOESTIORI: „Poezii și poeme din literatura universală” (Tra-duceri de A. Toma) Nr. 30/1954 - pag. II-a. N. POPESCU: Vavla Re

(Urmare din pag. 4-a)

pag. III; Siluete de o clipă — nr. 27 (69)/1955 pag. III.

PAUL GEORGESCU: Responsabilitatea intelectualului (Despre Camil Petrescu) — nr. 6/954, pag. I.

ADIA GHERTOVICI: Ascultându-l pe Enescu, învață din la Enescu — nr. 19(61)/1955, pag. III.

MIHNEA GHEORGHIU: Un clasic al literaturii engleze — bicentenarul lui Henry Fielding — nr. 31/954, pag. I-a.

MITU GROSU: O lucrare inedită a cronicarului Ion Neculce — nr. 4 (98)/1955, pag. II.

DUMITRU HINCU: Mesajul unui mare artist al vremii noastre — Thomas Mann — nr. 25(67)/1955, pag. V.

L. HUSKOVA: Literatura română în Cehoslovacia, nr. 31(73)/1955, pag. VI.

MILOSLAV JANEK: Martin Kukučín — un clasic al literaturii slovacă — nr. 30(72)/ pag. VI.

TEODOSIA IOACHIMESCU: La 32 de ani de la moartea lui Anatole France — nr. 32/954, pag. II-a; Louise Michel, luptătoare poetă, — nr. 10(52)/1955, pag. VI.

NICOLAE IONESCU: Rămii cu bine, domnule Creangă! Evocări (fragment), nr. 30(72)/1955, pag. V-a.

SILVIAN IOSIFESCU: Cincizeci de ani de activitate literară (despre M. Sadoveanu) — nr. 30/954, pag. I-a; O comedie uitată a lui Cosbuc — nr. 5(47)/1955, pag. II.; Cu privire la Delavrancea — nr. 29(71)/1955, pag. II.; Acum douăzeci de ani, o publicitate („Reporter”) — nr. 50(92)/1955, pag. I.

GEORGE IVAȘCU: Istoria literaturii române pentru clasele a VIII-a și a IX-a, nr. 36(78)/1955, pag. I-a.

JEBELEANU EUGEN: Bogdan Amaru — nr. 45(87)/1955 pag. I.; Liviu Rebreanu — nr. 47(89)/1955, pag. I.

V. A. KARPINSKI: Lenin-redactor — nr. 16(68)/1955, pag. IV.

V. KIRPOTIN: Un mare scriitor rus — cu prilejul comemorării a 130 de ani de la nașterea lui Saltykov-Șcedrin — nr. 4(48)/1955, pag. I.

KUBAN ENDRE: Ády Endre la Timisoara — nr. 25(67)/1955, pag. V.

NICOLAE LABIȘ: 80 de ani de la nașterea lui A. Toma — nr. 6(48)/1955, pag. V.

VALENTIN LIPATII: Umanismul lui Hugo (Despre „Mizerabili”) — nr. 16/954, pag. II.; Calendar pentru Voltaire — nr. 38/954, pag. I.; Romain Rolland printre noi — nr. 1(43)/1955, pag. I.; Mesajul unui iluminist — luptător pentru pace (despre Montesquieu) — nr. 6(48)/1955, pag. I.; A-mintirea lui Béranger, nr. 38(80)/1955, pag. VI.; Doi Cyrano — un singur sol al poporului francez — nr. 3(97)/1955, pag. VI.

N. LIU: O corespondență inedită a lui Mihail Eminescu, nr. 38(80)/1955, pag. II.

G. MACOVESCU: Un predecesor — (despre Gh. Lazăr) — nr. 12/954, pag. I.

ION MANOLE: Tezaurul clasic — bun al poporului — nr. 49(91)/1955, pag. I.

„Marele continuator al operii lui Lenin” (75 de ani de la nașterea lui I. V. Stalin) — nr. 40/1954 pag. I.

IOAN MASOFF: Un reformator — Matei Millo — nr. 50(92)/1955, pag. IV.

IOANA MIHAIL: George Mihail Zamfirescu — nr. 50(92)/1955, pag. II.

V. MINDRA: Insemnări despre M. Sebastian — nr. 21(63)/1955, pag. V.

***: Thomas Mann omagiat de scriitorii germani — nr. 25(67)/1955, pag. VI.

DINU MOISESCU: O revistă care a fost editată de K. Marx — nr. 37(71)/1955, pag. I.

A. NALDÉEV: „Un fiu de seamă al poporului rus” — (despre N. A. Dobrolubov) — nr. 5(99)/1955, pag. VI.

M. NANU: Un manuscris inedit al lui Creangă — nr. 3/954, pag. IV.; Din ultimele scrisori ale lui Al. Vlahuță — nr. 37/954, pag. I.; Despre primele traduceri românești din poezia lui Schiller — nr. 20(62)/1955, pag. IV.

V. NICOLAU: Omul cu garoafa roșie a primăverii — Nicos Beloiannis — nr. 2/954, pag. IV.

***: Realități noi și vechi (despre Nekrasov) — nr. 27/954, pag. I.

***: Nagy Lajos — Necrolog — nr. 38/954, pag. IV.

***: 50 de ani de la moartea lui D. Th. Neculțu — nr. 32/954, pag. I.

MIRON RADU PARASCHIVESCU: Adam Mickiewicz-poetul vestitor al eliberării Poloniei — nr. 47(89)/1955, pag. VI.

ION PAS: Cu privire la Const. Millo — nr. 11/954.

CEZAR PETRESCU: Un scriitor uitat; bănețeanul Mihail Gaspar — nr. 2(98)/1955, pag. V.

NICOLAI PIKSANOV: Un mare dramaturg rus (160 de ani de la nașterea lui A. S. Griboedov) — nr. 3(45)/1955, pag. IV.

RADU POPEȘCU: Henri Barbusse printre noi — nr. 11(53)/1955, pag. II.; Enescu e aici, în popor — nr. 19(61)/1955, pag. III.

J. POPPER: Ceva din publicistica lui Coșbuc — nr. 24(66)/1955, pag. II.

V. PORUMBACU: Amintiri despre Emil Isac — nr. 3/954, pag. IV.; Ceva despre memoria clasicilor — nr. 33/954, pag. I.

SANDA RADIAN: Reporterul dezvăluit — (despre E. E. Kisch) — nr. 4(98)/1955, pag. VI.

LUCIAN RAICU: La o lectură din Tolstoi — nr. 3(97), 4(98) și 5(99)/1955, pag. V.

V. RIPEANU: Pe marginea unui articol de istorie literară — nr. 20/954, pag. II.

ST. R. ANTONI Machado — nr. 9(61)/1955, pag. VI.

STEFAN ROLL: Expoziția Creangă — nr. 48(91)/1955, pag. I.

I. M. SADOVEANU: Thomas Mann (1875-1955) — nr. 34(76)/1955, pag. VI.; „Iohann Wolfgang Goethe: Poezie și adevăr” — nr. 37(79)/1955, pag. VI.; „Goethe” — nr. 42(84)/1955, pag. V.; Homer: „Iliada” — cronică — nr. 2(96)/1955, pag. V.; MIHAIL SADOVEANU: Epitaf: La moartea lui A. Toma — nr. 25/954, pag. I.

***: „Omagiu” — Gazeta Literară pentru M. Sadoveanu cu ocazia împlinirii a 74 de ani — nr. 34/954, pag. I.

AL. SANDULESCU: Documente inedite în legătură cu romanul „Mînnile Sf. Sise” — de G. Topreanca — nr. 14(56)/1955, pag. I.; Un luminos autor al lui Anton Pann — nr. 38(80)/1955, pag. IV.

SGRIDON GAVRIL: O rectificare în legătură cu datele nasterii lui G. Coșbuc — nr. 31(73)/1955, pag. VI.

S. ȘESUKOV: 75 de ani de la

nașterea lui Alexandr Blok — nr. 49(91)/1955, pag. I.

G. SERAFIM: Literatura română în R. D. Germană — nr. 35(77)/1955 pag. VI.

SOLOMON PETRE: Ce nu se spune în America despre Mark Twain — nr. 1(43)/1955, pag. V.

ZAHARIA STANCU: Gala Galaction — nr. 5/954, pag. I.; O celulă veche și câteva case uitate (cinstirea memoriei clasice) — nr. 41(83)/1955, pag. I.

D. ȘTEFAN: De prin lume adunate și lărași la lume date — nr. 15/954, pag. IV.

ȘZASZ IANOS: Un an de la moartea lui Gaál Gábor — nr. 34(76)/1955, pag. VI.

FLORIN TORNEA: Mihail Sorbul a împlinit 70 de ani — nr. 48(90)/1955, pag. II.

S. TREGUB: „N. Ostrovski” (cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la nașterea lui) — nr. 29/954, pag. I.

A. TUDOR: Mesajul marelui artist (despre G. Enescu) — nr. 19(61)/1955, pag. III.

G. VĂRZARU: O poezie postumă a lui Traian Demetrescu — nr. 87(79)/1955, pag. II.

GH. VLAHUȚA: Amintiri despre Al. Vlahuță — nr. 28(70)/1955, pag. III.

TUDOR VIANU: Amintirea lui Macedonski — nr. 2/954, pag. I.; Eminescu și Shakespeare — nr. 6/954, pag. I.; Moștenirea lui Odobescu — nr. 15/54, pag. I.; Literatura universală în românește — nr. 23/954, pag. VI.; Cosbuc — traducător al lui Dante, 27/954, pag. II.; Anton Pann — nr. 34/954, pag. V.; Scriitorii piecării spaniole — nr. 9(51)/1955, pag. II.; Hortensia Papadat-Bengescu — nr. 10(52)/1955, pag. V.; Persecuția — nr. 21(44)/1955, pag. II.; PETRU VINTILĂ: L-am văzut pe Calistrat Hogas, nr. 15(57)/1955, pag. V.

TEODOR VIRGOLICI: Un clasic al literaturii polone Boleslav Prus — nr. 21/954, pag. II.; Reclindul pe Gala Galaction — nr. 32/954, pag. IV.; Inceputurile literare ale poeziei lui Florin (40 de ani de la moartea lui D. Anghel), nr. 36/954, pag. II.; Un manuscris inedit al lui Emil Gileanu, nr. 10(52)/1955, pag. II.

I. C. VISARION: O scrisoare inedită — nr. 36/954, pag. I.

ION VITNER: O sută de ani de la nașterea lui Al. Macedonski, — nr. 2/954, pag. I.; Insemnări despre literatură — 105 ani de la nașterea lui Eminescu — nr. 2(44)/1955, pag. I.; C. Dobrogeanu-Gherea, estetician și critic literar — nr. 21(63)/1955, pag. IV.

***: 100 de ani de la nașterea poetului Emil Verhaeren — nr. 21(43)/1955, pag. V.

OLGA ZAICIC: Anul Mickiewicz — nr. 14(56)/1955, pag. VI.

H. ZALIS: Cervantes în lumina unei interesante analize critice — nr. 36(78)/1955, pag. VI.; O lunoasă constiință patriotică — (125 ani de la moartea lui Dinticu Golescu) — nr. 40(82)/1955, pag. IV.

Aniversarea a 75 de ani de viață a maestrului M. Sadoveanu

MIHAI BENIUC: Primăvara lui Mihail Sadoveanu — nr. 43(85)/1955, pag. I.

DEMOSTENE BOTEZ: Fiică de album — nr. 43(85)/1955, pag. V.

SAVIN BRATU: Întâlnire cu Sadoveanu — nr. 43(85)/1955, pag. V.

MARCEL BRESLAȘU: Povestitor — nr. 43(85)/1955, pag. III.

OV. S. CROHMALNICĂNEANU: La aniversarea lui Mihail Sadoveanu — nr. 43(85)/1955, pag. I.

S. DAMIAN: Focurile de artificii — nr. 43(85) și 44(86)/1955, pag. II.

MIHAIL DAVIDOGLIU: Cuvânt de mulțumire maestrului — nr. 44(86)/1955, pag. VII.

GH. DINU: Ulița Rădășenilor — nr. 43(85)/1955, pag. II.

N. DUNĂREANU: La Rădășeni — nr. 43(85)/1955, pag. V.

MIHAI GAFIȚA: Frunțaș al literaturii noastre

realități noastre realist socialiste — nr. 43(85)/1955, pag. III.; Mihail Sadoveanu — Erou al muncii socialiste — nr. 45(87)/1955, pag. VIII.

PAUL GEORGESCU: Surzind, surprind... — nr. 43(85)/1955, pag. VII.

GEORGETA HORODINCA: Erau niște oameni triști și simpli... — nr. 43(85)/1955, pag. IV.

IORGU IORDAN: Maestrul al limbii noastre literare — nr. 43(85)/1955, pag. I.

SILVIAN IOSIFESCU: Înaintașii — nr. 43(85)/1955, pag. VII.

EUGEN JEBELEANU: Cetățeanul — nr. 43(85)/1955, pag. IV.

NICOLAE LABIȘ: Mihail Sadoveanu (poezie) — nr. 43(85)/1955, pag. V.

GEORGE MACOVESCU: Insemnare simplă — nr. 43(85)/1955, pag. IV.

ION MANOLE: Marele rapsod popular — nr. 43(85)/1955, pag. IV.

AL. MIRODAN: Sadoveanu și Uniunea Sovietică — nr. 43(85)/1955, pag. VII.

NAGY ISTVAN: Să rămână mulți ani printre noi — nr. 44(86)/1955, pag. VII.

C. I. PARHON: O dăruire continuă — nr. 47(89)/1955, pag. IV.

ION MARIN SADOVEANU: Pozi și tlcitorul al naturii — nr. 43(85)/1955, pag. IV.

MIHAIL SADOVEANU: Datoria mea este să merg înainte — nr. 47(89)/1955, pag. IV.

RROFIRA SADOVEANU: 5 noiembrie 1880 — nr. 43(85)/1955, pag. V.

TRAIAN SAVULESCU: Deschizătură la drumul spre realismul socialist — nr. 46(88)/1955, pag. I.

ALFRED MARGUL SPERBER: Mulțumire lui M. Sadoveanu — nr. 43(85)/1955, pag. IV.

ZAHARIA STANCU: Iubirea adincă a poporului — nr. 46(88)/1955, pag. I.

TUDOR VIANU: Înțelepciune și poietăie — nr. 43(85)/1955, pag. I.; Pe culmea cea mai înaltă a creației — nr. 47(89)/1955, pag. IV.

ANDRE WURMSER: Cuvinte către Sadoveanu — nr. 48(90)/1955, pag. VI.

***: Întâlnire între M. Sadoveanu și scriitorii din Capitală — nr. 48(90)/1955, pag. VI.

Comemorarea a 50 de ani de la moartea lui Anton Cehov

MARCEL ANGELESCU: Actor și personaj — nr. 18/954, pag. II.

R. BELIGAN: Răspunderea scriitorului — nr. 18/954, pag. II.

ANDA BOLDUR: Traducând din Cehov — nr. 18/954, pag. V.

S. DAMIAN: Peceata dramaturgiei cehoviene — nr. 18/954, pag. II.

GH. DINU: Despre piesele lui Cehov (de vorbă cu regișorul Moni Ghelester) — nr. 18/954, pag. IV.

V. ERMILOV: Anton Cehov — nr. 18/954, pag. I.

C. FEDIN: Cehov al nostru — nr. 15/954, pag. III.

ION FINTEȘTEANU: Oameni în teatru lui Cehov — nr. 18/954, pag. II.

Z. PAPERINI: Mica trilogie — nr. 20/954, pag. III.

CEZAR PETRESCU: De la Cehov la M. Gorki — nr. 17/954, pag. I.

ZAHARIA STANCU: Un scriitor mare — nr. 18/954, pag. I.

***: A. P. Cehov către M. Gorki — nr. 18/954, pag. IV.

60 de ani de la nașterea lui V. I. Maiakovski

BIANCA BRATU: Insemnări despre poezia pentru copii a lui Maiakovski — nr. 15(57)/1955, pag. III.

HORIA DELEANU: O originală satiră dramatică (despre piesa „Baia” de V. I. Maiakovski) — nr. 15(57)/1955, pag. II.

MIHU DRAGOMIR: Maiakovski și comanda socială — nr. 15(57)/1955, pag. II.

EUGEN JEBELEANU: La Moscova, în casa lui Maiakovski — nr. 15(57)/1955, pag. III.

Literatură sovietică

A. E. BACONSKY: „N-aș putea uita” — Nr. 44 (86) 1955 — pag. II-a.

I. D. BALAN: „Un valoros studiu despre dezvoltarea literaturii sovietice. Recenzia la volumul lui V. Ivanov „Din istoria luptei pentru un înalt conținut de idei în literatura sovietică” — Nr. 33/75/1955 — pag. II-a.

ST. BANULESCU: Povestea pădurii” — de K. Paustovski — Nr. 31/1954 — pag. II-a; „Scriitorul, critica și criticilor” recenzia la romanul „Pentru puterea sovietelor” de V. Kataev — Nr. 40/1954 — pag. II-a.

ILLES BELA: „Despre Solohov — Nr. 23 (65) 1955 — pag. I-a.

DEMOSTENE BOTEZ: „Omenia” — despre „Cikalov” de Bobrev — Nr. 44/86/1955 — pag. II-a.

S. BRATU: „O epopee a Marii Revoluții” — de „alvarul” lui A. Tolstoi, — Nr. 31/1954 — pag. II-a.

P. A. CARAIAN: „Pavlik Morosov” de Stepan Scipaciov — Nr. 32/1954 — pag. V-a.

NINA CASSIAN: „Spațiu pentru copii” — Nr. 44/86/1955 — pag. II-a.

HORIA DELEANU: Alexei Tolstoi și unele probleme ale dramei istorice (cu ocazia împlinirii a 10 ani de la moartea scriitorului) — Nr. 9 (51) 1955 — pag. V-a.

GH. DINU: I. P. Sartre despre piesele lui Maiakovski: 47(81)/1955, pag. VI.; Sărbătorirea cărții sovietice” — Nr. 44/86/1955 — pag. VIII-a.

MIRON DRAGU: „Calea spre sufletul copilului” — Despre „Poezii pentru copii” de S. Marșak — Nr. 20/954 pag. II-a; Povestiri despre apărătorii orașului erou” (N. Tihonov — „Povestiri din Leningrad”) — Nr. 40/1954 — pag. II-a; „Forța nemuritoare a poporului” — Despre „Toată puterea sovietelor” de Valentin Kataev — Nr. 14/1955 — pag. II-a; Determinarea personalității artistului (despre Ermilov „Cehov”) — Nr. 42/84/1955 — pag. II-a.

PETRU DUMITRIU: — Scrișoarea lui Pașanin” — Nr. 12(54)/1955 — pag. I-a.

M. GAFIȚA: „Eroul literaturii sovietice” — Nr. 41/86/1955 — pag. II-a.

TAMARA GANE: — Tradiția revoluționară a lui 1905, în literatura sovietică — Nr. 5 (47)/1955 — pag. III.

A. GHERTOVICI: „Figura unui mare artist-patriot” — Pe marginea cărții lui A. Vinogradov „Defăimarea lui Pașanin” — Nr. 12(54)/1955 — pag. II-a.

DAN GRIGORESCU: „Figura unui mare filozof” — Ceapaev — Nr. 44(86)/1955 — pag. V-a.

GEORGETA HORODINCA: „Satiră și umor” de S. Maiakovski — Nr. 34/1954 — pag. II-a; Iliia Ehrenburg: „Căderea Parisului” — Nr. 41/82/1955 — pag. II-a; „De Andrei Starostka la „Primele bucurii” — Nr. 44/86/1955 — pag. IV-a.

MIRA IOSIF: — Școala revoluției

— despre A. Galdar — Nr. 44(86) 1955, — pag. V-a.

NICOLAE LABIȘ: „K. Simonov: Versuri alese” — Nr. 42/84/1955 — pag. II-a.

ĂUREL MIHAILE: — Să învățăm de la un mare maestru (despre C. Fedin) — Nr. 41/1954 — pag. II-a.

DUMITRU MIRCEA: — Exemplul nemuritor al lui N. Ostrovski — Nr. 29/1954 — pag. I.

ANTONINA MOISEEVA: — Chipul lui Vladimir Ilici în literatură (opțiunile și cinci de ani de la nașterea lui Lenin) — Nr. 16(58)/1955 — pag. IV.

V. NICOROVICI: „Călătorie în țara fericiții” (Despre „Țara Muravia” de A. Tsvandovski — Nr. 10/54) — pag. II-a.

CEZAR PETRESCU: — Universalitatea literaturii clasice ruse și a literaturii sovietice — Nr. 44(86)/1955 — pag. I-a.

AL. POPOVICI: „Schită umoristică (Despre volumul „Oaspeți dragi” de Leonid Lenci — Nr. 30/72/1955 — pag. II-a.

„Săptămîna cărții sovietice” — Nr. 43/85/1955 — pag. VIII-a.

AL. SIMION: „Umanismul revoluției” — Despre „Infringerea” de A. Fadeev — Nr. 43(85)/1955 — pag. VIII-a.

SKERIN MIHAIL: — Scriitorul favorabil al poporului sovietic (despre Solohov) — pag. III-a.

DUMITRU SOLOMON: „Izvoarele fericiții” (Despre „Opere” vol. II de N. Ostrovski) — Nr. 44/86/1955 — pag. V-a.

H. STANCU: — Un scriitor în slujba poporului (despre opera lui Vilis Lațis — cu ocazia împlinirii a 50 de ani) — Nr. 9/1954 — pag. I-a; „Stepan Razin” — Nr. 33/1954 — pag. II-a; „Contemporanii” de Boris Polevoi — Nr. 18/60/1955 — pag. II-a.

ZAHARIA STANCU: „Arta creării unui erou lubi” — Nr. 40(54) — pag. II-a; „Iubita carte sovietică” — Nr. 43/85/1955 — pag. VIII-a.

ALEXANDRU SAHIGHAN: — Alexandr Korneicuk — Nr. 22 (64) 1955 — pag. VI.

CICERONE THEODORESCU: „Tradiția lui Maiakovski” — Nr. 7/1954 pag. I-a; Un oaspeț drag: Lev Kassh — Nr. 41(83)/1955, pag. II-a.

TIBERIU UȚAN: — Pe marginea unei traduceri valoroase (Cintare despre Opacus de Ed. Bagritski) — Nr. 32/1954 — pag. IV-a; — Exemplul scriitorului sovietic — Nr. 42(84)/1955 — pag. I-a.

M. VLAD: Garihiin Sevunt: „Teheran” — Nr. 17/1954 — pag. II-a.

F. C. WEISKOPF: Trei întîlniri cu Maiakovski — Nr. 35(77)/1955 — pag. IV.

H. ZALIS: „Făuritorii revoluției” (Despre „Pinea” de Al. Tolstoi) — Nr. 44/86/1955 — pag. IV-a.

Congresul al II-lea al scriitorilor sovietici

ALEXEI GRAIZONU: Pregătiri în toate republicile Uniunii (în preajma celui de al doilea Congres al Scriitorilor Sovietici) nr. 34/954 — pag. III.

B. RIURIKOV: Idealul estetic și problema eroului pozitiv, nr. 36/954 pag. III.

P. TROFIMOV, I. BOEEV, V. VANSLOV: Principiile esteticii marxist-leniniste (din „Komunist” nr. 16) — nr. 30-40/954.

***: De la primul Congres (referat în „Pravda”), nr. 40/954, pag. V.

***: Salutul adresat de C.C. al P.C.U.S. celui de al doilea Congres Uniunii al Scriitorilor Sovietici, (articol de fond) — nr. 41/954 — pag. I.

A. A. SURKOV: Raport la Congres — Situația și sarcinile literaturii sovietice — nr. 41/954, pag. III.

***: Lucrările Congresului, ziua I-a, a II-a, a III-a, a IV-a, a V-a, și a VI-a, — nr. 41/954, pag. V.

***: Lucrările Congresului — ziua 7-a, a 8-a, a 9-a a 10-a, a 11-a — nr. 42/954, pag. VI.

SAMED VURGUN: Poezia sovietică — Coraport nr. 42/954, pag. IV.

BORIS POLEVOI: Literatura sovietică pentru copii și tineret. — Coraport nr. 42/954, pag. V.

***: Mesajul adresat de cel de al II-lea Congres Uniunii al scriitorilor sovietici C.C. al P.C.U.S., nr. 42/954, pag. I.

***: Închiderea celui de al II-lea Congres al scriitorilor sovietici, nr. 42/954, pag. III.

SIMONOV K. M.: Problemele dezvoltării prozei. — Coraport nr. 1(43)/1955, pag. III.

B. RIURIKOV: Problemele principale ale criticii literare sovietice. — Coraport nr. 2(44)/1955, pag. III.

N. S. TIONOV: Literatura progresistă contemporană a lumii. Coraport nr. 3(45)/1955 — pag. III.

***: Rezoluția celui de al doilea Congres Uniunii al Scriitorilor Sovietici — nr. 4(46)/1955, pag. III.

B. RIURIKOV: După cel de al doilea Congres Uniunii al Scriitorilor Sovietici (Din „Isvestia Akademii Nauk”), nr. 21(63)/1955, pag. I.

Insemnări și mărturii despre cel de al II-lea Congres al Scriitorilor Sovietici

A. E. BACONSKI: Un bilanț grandios — nr. 40/954, pag. III.

ION BANUȚA: În aceste opere am găsit adevărul — nr. 40/954, pag. III.

***: Congresul Scriitorilor R.S.S. Ucrainene — nr. 35/954, pag. III.

GO MO JO: „Programul antiosocialist al lui Hu Fin” — nr. 22/64-955 și 23/65-955 — pag. I și IV-a.

DAN GRIGORESCU: Aspecte din literatura progresistă engleză contemporană nr. 5/47-955 — pag. II-a; „Cine l-a ucis pe H. O. Burrell?” de Vladimir Pozner nr. 28/79/955 — pag. II-a; „O carte despre poporul negru” (W. Z. Foster — Poporul negru în istoria Americii) nr. 31/73/955 — pag. VI-a; Noul roman al lui Mitchell Wilson nr. 34/76/955 — pag. II-a.

DR. JINDRU HUȘKOVA: „Literatura cehoslovacă în ultimul deceniu” nr. 18/60/955 — pag. III-a.

R. H. Iwan Malinovsky (poet danez) nr. 4 (98)/1955 pag. I-a.

JESUALDO: „Drumul literaturii uruguayene” nr. 31/73/955 — pag. I-a.

***: Creația literară a lui S. I-Ghi. En și aspectul satiric coreean în opera lui nr. 24(66)/1955 — pag. I-a.

VALENTIN LIPATII: „Poefi de azi al poporului francez” nr. 22/64/1955 — pag. V-a; „Adevăratul chip al Franței” nr. 47/89/1955 — pag. VI-a.

Artă plastică și muzică

***: „Octav Băncilă” — cu prilejul împlinirii a 10 ani de la moartea pictorului — nr. 4/1954 — pag. II.

PAUL CONSTANTIN: „Arta militantă în plastica noastră” — nr. 47(89)/1955 pag. I.

MIRCEA DEAC: Ion Georghescu — nr. 5(99)/1956, pag. IV.

GH. DINU: „Impotivă colonialismului francez din Alger” — expoziția lui Mircea Deac și Boris Tasliță și Mireille Mialhe — nr. 3/1954 — pag. IV.

„Desenul satiric, armă ascuțită în lupta pentru pace” — nr. 21(63)/1955, pag. VI.

Expoziția „Pictură și sculptură contemporană în R. P. Mongolă” — nr. 35(77)/1955, pag. VI.

ION FRUNZETTI: „Probleme ale plasticii noastre contemporane” — nr. 48(90)/1955, pag. IV.; „Expoziția interregională de artă plastică” — nr. 5(99)/1956, pag. I.

R. H. Iwan Malinovsky (poet danez) nr. 4 (98)/1955 pag. I-a.

JESUALDO: „Drumul literaturii uruguayene” nr. 31/73/955 — pag. I-a.

***: Creația literară a lui S. I-Ghi. En și aspectul satiric coreean în opera lui nr. 24(66)/1955 — pag. I-a.

VALENTIN LIPATII: „Poefi de azi al poporului francez” nr. 22/64/1955 — pag. V-a; „Adevăratul chip al Franței” nr. 47/89/1955 — pag. VI-a.

AL. MIRODAN: „Primăvară amăgitoare” — nr. 31/73/955 — pag. VI-a.

DINU MOISESCU: „Romanul, un gen literar menit dispariției?” — nr. 34/76/955 — pag. VI-a; „Din literatura olandeză” — nr. 45/87/955 — pag. VIII-a.

ELENA MUNTEANU: „Cartea franceză despre ororile fascismului” nr. 6/48/955 — pag. VI-a.

SHEVQET MUSARAJ: „Literatura albaneză după eliberare” — nr. 40/82/1955 — pag. VI-a.

V. NICOLAU: „Minotaurul și Tezeu” — Despre situația învățămîntului în Grecia — nr. 5/954 — pag. IV-a; „Decadența literaturii din Grecia” — nr. 15/954 — pag. II-a.

SILVIA NITA: „Conferința traducătorilor din R. Cehoslovacă nr. 4/98/956 — pag. VI-a.

SEZMLER FERENC: Întîlnire cu Veres Peter nr. 38(80)/955 — pag. VI-a.

EMIL PETROV: „Literatura bulgară de astăzi” — Scrișoare din R.P. Bulgaria nr. 21/954 — pag. IV-a.

RADU POPEȘCU: Haidor Karen Laxness nr. 45 (87)/955 pag. VIII-a.

ST. R. ANTONI Machado — nr. 9(61)/1955, pag. VI.

ANTONINA MOISEEVA: — Chipul lui Vladimir Ilici în literatură (opțiunile și cinci de ani de la nașterea lui Lenin) — Nr. 16(58)/1955 — pag. IV.

V. NICOROVICI: „Călătorie în țara fericiții” (Despre „Țara Muravia” de A. Tsvandovski — Nr. 10/54) — pag. II-a.

CEZAR PETRESCU: — Universalitatea literaturii clasice ruse și a literaturii sovietice — Nr. 44(86)/1955 — pag. I-a.

AL. POPOVICI: „Schită umoristică (Despre volumul „Oaspeți dragi” de Leonid Lenci — Nr. 30/72/1955 — pag. II-a.

„Săptămîna cărții sovietice” — Nr. 43/85/1955 — pag. VIII-a.

AL. SIMION: „Umanismul revoluției” — Despre „Infringerea” de A. Fadeev — Nr. 43(85)/1955 — pag. VIII-a.

SKERIN MIHAIL: — Scriitorul favorabil al poporului sovietic (despre Solohov) — pag. III-a.

DUMITRU SOLOMON: „Izvoarele fericiții” (Despre „Opere” vol. II de N. Ostrovski) — Nr. 44/86/1955 — pag. V-a.

H. STANCU: — Un scriitor în slujba poporului (despre opera lui Vilis Lațis — cu ocazia împlinirii a 50 de ani) — Nr. 9/1954 — pag. I-a; „Stepan Razin” — Nr. 33/1954 — pag. II-a; „Contemporanii” de Boris Polevoi — Nr. 18/60/1955 — pag. II-a.

ZAHARIA STANCU: „Arta creării unui erou lubi” — Nr. 40(54) — pag. II-a; „Iubita carte sovietică” — Nr. 43/85/1955 — pag. VIII-a.

ALEXANDRU SAHIGHAN: — Alexandr Korneicuk — Nr. 22 (64) 1955 — pag. VI.

CICERONE THEODORESCU: „Tradiția lui Maiakovski” — Nr. 7/1954 pag. I-a; Un oaspeț drag: Lev Kassh — Nr. 41(83)/1955, pag. II-a.

TIBERIU UȚAN: — Pe marginea unei traduceri valoroase (Cintare despre Opacus de Ed. Bagritski) — Nr. 32/1954 — pag. IV-a; — Exemplul scriitorului sovietic — Nr. 42(84)/1955 — pag. I-a.

M. VLAD: Garihiin Sevunt: „Teheran” — Nr. 17/1954 — pag. II-a.

F. C. WEISKOPF: Trei întîlniri cu Maiakovski — Nr. 35(77)/1955 — pag. IV.

H. ZALIS: „Făuritorii revoluției” (Despre „Pinea” de Al. Tolstoi) — Nr. 44/86/1955 — pag. IV-a.

revistei „Literatura străină” — nr. 35/77/955 — pag. II-a.

ȘZASZ IANOS: „Prozatori maghiari în cei zece ani de la eliberarea patriei lor” — nr. 14/56/955 — pag. V-a.

CICERONE THEODORESCU: „Analogii” — Despre pacea bulgară nr. 30/72/955 — pag. I-a.

R. TILULESCU: „Scriitorul de după grații” — nr. 31/954 — pag. IV-a.

H. TRIFONOV: „Literatura bulgară pe drumul realismului socialist” nr. 26/954 — pag. III-a.

T. U.: „Literatura de la Bonn” — nr. 1/954 — pag. IV-a.

D. V.: „Clasici ai literaturii universale în românește” nr. 25/87/955 — pag. VI-a.

VASHILEV: „Pentru ca obrăzii copiii să fie cei mai rumeni” — corespondență de la Sofia — nr. 14/56/955.

„Al 6-lea Congres al Uniunii Scriitorilor Polonezi” nr. 14/954 — pag. IV-a.

„Cel de al IV-lea Congres al scriitorilor din R. D. Germană nr. 3/97/956.

„De la literatura criminală la criminalii literari” — Despre literatura americană — nr. 12/954 — pag. IV-a.

„Decernarea premiilor Kossuth” — nr.

(Urmare din pag. 5-a)

Construcția socialismului

AUREL BARANGA: Ziua presei comuniste nr. 8/954 pag. I.

G. BACOVIA: Răspărire generoasă nr. 1 (43/955, pag. I).

ST. BANULESCU: Nunta Zamfirei (despre echipele culturale) nr. 29 (71/955, pag. IV; O nouă instituție de cultură (muzeele V. I. Lenin - I. V. Stalin) nr. 7 (49/1955, pag. I).

MIHAI BENIUC: De ce mă surâdă emoția (Gînduri despre copiii de azi și de ieri) nr. 12/1954 - pag. I; Pe drumul înfloririi, nr. 30/1954, pag. I.

DEMOSTENE BOTEZ: Cartea de literatură politică, nr. 34/1954, pag. I. GEO BOGZA: Expresia unei înalte prețurii, nr. 36/1954, pag. I.

RADU BOUREANU: Fapte de cultură și de pace nr. 39/1954, pag. III.

EUSEBIU CAMILAR: Despre demnitate, nr. 20/1954, pag. I; Grădiniile dintre Pontul Euxin - Despre directivele Congresului al II-lea al P.M.R. nr. 27/1954, pag. I.

OV. S. CROHMALNICEANU: O mare obligație morală, nr. 36/1954, pag. I.

ION. CRISAN: Noi achiziții ale Bibliotecii Academiei R.P.R., nr. 37 (79/1955, pag. VI; Pionieri ai științei românești nr. 39 (81/1955, pag. 5).

LUCIA DEMETRIUS: Pentru a ne uita spre oară primăvară - Al unsprezecelea I Mai liber - nr. 17 (51/1955, pag. I).

GH. DINU: Viața a biruit nr. 5 (47/955, pag. I); Iubii cartea (despre concurs) nr. 20 (62/955, pag. IV; Activitatea obștească a scriitorilor noștri, nr. 29 (71/955, pag. I).

P. DUMITRIU: Deschid șfînta carte (despre realizările celor zece ani de democrație populară) nr. 28/954, pag. I.

MIHAI GAFIȚA: Prețuirea muncii literare nr. 52 (94/955, pag. V).

PAUL GEORGESCU: Sub steagul Partidului nr. 40/995, pag. I.

GLORIOSUL DECENIU: nr. 11/1954 - pag. I.

HORVATH IMRE: În spiritul frăției, nr. 37/954 - pag. IV.

INDEMNURI PENTRU VICTORIE: nr. 24/1954, pag. I.

EUGEN JEBELEANU: Roadele prieteniei nr. 30/1954, pag. I.

ALEXANDRU KIRIȚESCU: Brigăzile artistice de agitație la finala concursului pe țară nr. 50 (92/955, pag. II).

GYORGY KOVACS: Viața noastră pe meleaguri vechi nr. 35/1954, pag. IV.

K. MACOVESCU: Că lumina vine de la răsărit, aceasta s-a dovedit pe deplin (de vorba cu Mihail Sadoveanu), nr. 23/1954 - pag. I; În pragul primăverii nr. 7 (49/955, pag. I).

AL. MIRODAN: Ideaturi învingătoare nr. 32/1954 - pag. VI-a.

URY BENADOR: Răspuns lui mister Eliahn Schulman nr. 11 (53/955 - pag. VI-a).

SERGIU BRAND: Note politice - Versiunea londoneză a fabulei cu lupii și oile nr. 30/1954 - pag. IV-a; Două cai în problema germană nr. 33/1954 - pag. IV-a; Era celor 3 R. nr. 34/1954 - pag. VI-a; Cînd un scenariu nu-și găsește interpretul nr. 10 (58/1955 - pag. VI-a; Confruntare cu realitatea nr. 28 (70/1955 - pag. VI-a).

"Chemarea lui Berthold Brecht" nr. 5 (47/955 - pag. IV-a).

MARCEL BRESLAȘU: "Primii între egali" nr. 2/1954 - pag. IV-a.

DEMOSTENE BOTEZ: Licitația internațională nr. 38/1954 - pag. IV-a.

IOACHIM BOTEZ: "Mări de lacrimi înghetate" nr. 2 (44/1955 - pag. VI-a).

RADU BOUREANU: "Puntea pentru pace" nr. 27 (69/1955 - pag. VI-a).

M. BUCUR: "Ospitalitate" nr. 10/1954 - pag. IV-a.

OTILIA CAZIMIR: "Strigoii" nr. 40/1954 - pag. VI-a.

M. CERNEA: "Bumerang politic" - În jurul conferinței de la Geneva nr. 10/1954 - pag. I-a.

N. CODREANU: "Impotriva unui flagel inuman" nr. 40/1954 - pag. VI-a.

DUMITRU CORBEA: "Apărarea păcii - cauza noastră sfîntă" nr. 1 (43/955 - pag. VI-a).

LUCIA DEMETRIUS: "Impotriva vrăjmașilor vieții" nr. 41/1954 - pag. VIII-a; "Ultima zi a Congresului de la Helsinki" nr. 28 (70/1955 - pag. I-a).

DAN DEȘLIU: "Gloriosul deceniu al poporului polonez" nr. 19/1954 - pag. IV-a.

GH. DINU: "Complici și rivali" nr. 3 (45/1955 - pag. VI-a; "În orașul alb al Nordului" nr. 25 (7/1955 - pag. VI-a).

N. DOREANU: "Prietenia unui mare popor" - Insemnări despre R.P. Chineză nr. 29/1954 - pag. I-a.

MIHU DRAGOMIR: "Iar?" - Impotriva remilitarizării Germaniei Occidentale nr. 38/1954 - pag. IV-a.

"Declarația secretariatului conducerei Uniunii Scriitorilor din U.R.S.S." - Protest împotriva Hotărîrii Consiliului NATO cu privire la pregătirea planurilor unui război atomic nr. 10 (52/1955 - pag. I-a).

M. EDEL: "Militarii americani se amuză" nr. 4 (46/1955 - pag. I-a); "De ce sînt supărați yankeii pe Franța" nr. 8 (50/1955, pag. VI-a; "Modul de viață și de moarte al unui poet american" nr. 21 (63/1955 - pag. VI-a).

C. FEDIN: "Marele exemplu" - articol din Pravda nr. 149 - nr. 12/1954 - pag. I-a.

GALA GALACIATION: "Apărarea păcii, cauza noastră sfîntă" nr. 1 (43/955 - pag. VI-a).

PAUL GEORGESCU: "Fructe, flăcări și oameni" (despre Guatemala) nr. 16/1954 - pag. I-a.

D. HINCUI: "Lucruri care se lămură" nr. 15/1954 - pag. IV-a; "C. D. E. Comunitate deprimată" nr. 26/1954 - pag. IV-a; "Școala crimei" nr. 28/1954 - pag. II-a; "Istoria cea adevărată" nr. 29/1954 - pag. VI-a; "O logică stranie" nr. 32/1954 - pag. VI-a; "Ceea ce e prețios și ceea ce e ridicol" nr. 34/1954 - pag. VI-a.

"A învins Intr-adevăr măgarul" nr. 35/1954 - pag. VI-a; "S.U.A. - Săsim, ură, asasinat" nr. 1 (43/955 - pag. VI-a; "Mendel" nr. 1 (43/955 - pag. VI-a; "Mendel" nr. 1 (43/955 - pag. VI-a).

AL. PHILIPPE: "Apărarea păcii, cauza noastră sfîntă" nr. 1 (43/955 - pag. VI-a).

M. POPESCU: "Helsinki, iunie 1955" nr. 26 (68/1955 - pag. VI-a).

VERONICA PORUMBACU: "Despre o mamă din Franța sau cum devine un film realitate" nr. 28 (70/1955 - pag. VI-a; "Instantanee din Congresul Mamelor" nr. 29 (71/1955 - pag. VI-a).

PUIMANOVA MARIE: "Ziua cea mai fericită" nr. 18 (60/1955 - pag. I-a).

"Pacea în ofensivă" nr. 23 (65/1955 - pag. I-a).

"Pentru pace" nr. 36/1954 - pag. IV-a.

M. MIHAIL RALEA: "Reînnoțirea" (Note de drum din S.U.A.) nr. 15 (57/1955 - pag. VI-a).

E. RIJEVSKAJA: "În ultimele zile" (ultimele zile ale lui Hitler) nr. 19 (61/1955 - pag. VI-a).

ST. R.: "Inscripția de la Oradour" nr. 37/1954 - pag. IV-a.

ZAHARIA STANCU: "Voci din inintermitență" nr. 1/1954 - pag. IV-a; "Puterea popoarelor" nr. 8/1954 - pag. I-a; "Pace în Indochina" nr. 19/1954 - pag. IV-a; "Lumina Marelui Octombrie" nr. 34/1954 - pag. I-a; "Pielea din carulele dusmanului" nr. 3 (45/1955 - pag. I-a; "Soarele va risipi și această ceață" nr. 6 (48/1955 - pag. I-a; "Fasciștii au trecut la atacuri armate" nr. 7 (49/1955 - pag. VI-a; "Cruciștii" cu topoare și cuțite" nr. 8 (50/1955 - pag. I-a; "Minciuna are picioare scurte" nr. 10 (52/1955 - pag. I-a; "Șerpii își schimbă pielea" nr. 13/1955 - pag. VI-a; "Ferestre deschise" nr. 38 (80/1954 - pag. I-a; "Note politice" nr. 50 (92/1955 - pag. VI-a; "Reînvierea militarismului german" nr. 52 (94/1955 - pag. VI-a).

L. SARATEANU: "Balada doamnei" (ultimele zile ale lui Hitler) nr. 19 (61/1955 - pag. VI-a).

ST. R.: "Inscripția de la Oradour" nr. 37/1954 - pag. IV-a.

ZAHARIA STANCU: "Voci din inintermitență" nr. 1/1954 - pag. IV-a; "Puterea popoarelor" nr. 8/1954 - pag. I-a; "Pace în Indochina" nr. 19/1954 - pag. IV-a; "Lumina Marelui Octombrie" nr. 34/1954 - pag. I-a; "Pielea din carulele dusmanului" nr. 3 (45/1955 - pag. I-a; "Soarele va risipi și această ceață" nr. 6 (48/1955 - pag. I-a; "Fasciștii au trecut la atacuri armate" nr. 7 (49/1955 - pag. VI-a; "Cruciștii" cu topoare și cuțite" nr. 8 (50/1955 - pag. I-a; "Minciuna are picioare scurte" nr. 10 (52/1955 - pag. I-a; "Șerpii își schimbă pielea" nr. 13/1955 - pag. VI-a; "Ferestre deschise" nr. 38 (80/1954 - pag. I-a; "Note politice" nr. 50 (92/1955 - pag. VI-a; "Reînvierea militarismului german" nr. 52 (94/1955 - pag. VI-a).

L. SARATEANU: "Balada doamnei" (ultimele zile ale lui Hitler) nr. 19 (61/1955 - pag. VI-a).

ST. R.: "Inscripția de la Oradour" nr. 37/1954 - pag. IV-a.

ZAHARIA STANCU: "Voci din inintermitență" nr. 1/1954 - pag. IV-a; "Puterea popoarelor" nr. 8/1954 - pag. I-a; "Pace în Indochina" nr. 19/1954 - pag. IV-a; "Lumina Marelui Octombrie" nr. 34/1954 - pag. I-a; "Pielea din carulele dusmanului" nr. 3 (45/1955 - pag. I-a; "Soarele va risipi și această ceață" nr. 6 (48/1955 - pag. I-a; "Fasciștii au trecut la atacuri armate" nr. 7 (49/1955 - pag. VI-a; "Cruciștii" cu topoare și cuțite" nr. 8 (50/1955 - pag. I-a; "Minciuna are picioare scurte" nr. 10 (52/1955 - pag. I-a; "Șerpii își schimbă pielea" nr. 13/1955 - pag. VI-a; "Ferestre deschise" nr. 38 (80/1954 - pag. I-a; "Note politice" nr. 50 (92/1955 - pag. VI-a; "Reînvierea militarismului german" nr. 52 (94/1955 - pag. VI-a).

L. SARATEANU: "Balada doamnei" (ultimele zile ale lui Hitler) nr. 19 (61/1955 - pag. VI-a).

ST. R.: "Inscripția de la Oradour" nr. 37/1954 - pag. IV-a.

ZAHARIA STANCU: "Voci din inintermitență" nr. 1/1954 - pag. IV-a; "Puterea popoarelor" nr. 8/1954 - pag. I-a; "Pace în Indochina" nr. 19/1954 - pag. IV-a; "Lumina Marelui Octombrie" nr. 34/1954 - pag. I-a; "Pielea din carulele dusmanului" nr. 3 (45/1955 - pag. I-a; "Soarele va risipi și această ceață" nr. 6 (48/1955 - pag. I-a; "Fasciștii au trecut la atacuri armate" nr. 7 (49/1955 - pag. VI-a; "Cruciștii" cu topoare și cuțite" nr. 8 (50/1955 - pag. I-a; "Minciuna are picioare scurte" nr. 10 (52/1955 - pag. I-a; "Șerpii își schimbă pielea" nr. 13/1955 - pag. VI-a; "Ferestre deschise" nr. 38 (80/1954 - pag. I-a; "Note politice" nr. 50 (92/1955 - pag. VI-a; "Reînvierea militarismului german" nr. 52 (94/1955 - pag. VI-a).

L. SARATEANU: "Balada doamnei" (ultimele zile ale lui Hitler) nr. 19 (61/1955 - pag. VI-a).

(ultimele zile ale lui Hitler) nr. 19 (61/1955 - pag. VI-a).

ST. R.: "Inscripția de la Oradour" nr. 37/1954 - pag. IV-a.

ZAHARIA STANCU: "Voci din inintermitență" nr. 1/1954 - pag. IV-a; "Puterea popoarelor" nr. 8/1954 - pag. I-a; "Pace în Indochina" nr. 19/1954 - pag. IV-a; "Lumina Marelui Octombrie" nr. 34/1954 - pag. I-a; "Pielea din carulele dusmanului" nr. 3 (45/1955 - pag. I-a; "Soarele va risipi și această ceață" nr. 6 (48/1955 - pag. I-a; "Fasciștii au trecut la atacuri armate" nr. 7 (49/1955 - pag. VI-a; "Cruciștii" cu topoare și cuțite" nr. 8 (50/1955 - pag. I-a; "Minciuna are picioare scurte" nr. 10 (52/1955 - pag. I-a; "Șerpii își schimbă pielea" nr. 13/1955 - pag. VI-a; "Ferestre deschise" nr. 38 (80/1954 - pag. I-a; "Note politice" nr. 50 (92/1955 - pag. VI-a; "Reînvierea militarismului german" nr. 52 (94/1955 - pag. VI-a).

L. SARATEANU: "Balada doamnei" (ultimele zile ale lui Hitler) nr. 19 (61/1955 - pag. VI-a).

ST. R.: "Inscripția de la Oradour" nr. 37/1954 - pag. IV-a.

ZAHARIA STANCU: "Voci din inintermitență" nr. 1/1954 - pag. IV-a; "Puterea popoarelor" nr. 8/1954 - pag. I-a; "Pace în Indochina" nr. 19/1954 - pag. IV-a; "Lumina Marelui Octombrie" nr. 34/1954 - pag. I-a; "Pielea din carulele dusmanului" nr. 3 (45/1955 - pag. I-a; "Soarele va risipi și această ceață" nr. 6 (48/1955 - pag. I-a; "Fasciștii au trecut la atacuri armate" nr. 7 (49/1955 - pag. VI-a; "Cruciștii" cu topoare și cuțite" nr. 8 (50/1955 - pag. I-a; "Minciuna are picioare scurte" nr. 10 (52/1955 - pag. I-a; "Șerpii își schimbă pielea" nr. 13/1955 - pag. VI-a; "Ferestre deschise" nr. 38 (80/1954 - pag. I-a; "Note politice" nr. 50 (92/1955 - pag. VI-a; "Reînvierea militarismului german" nr. 52 (94/1955 - pag. VI-a).

L. SARATEANU: "Balada doamnei" (ultimele zile ale lui Hitler) nr. 19 (61/1955 - pag. VI-a).

ST. R.: "Inscripția de la Oradour" nr. 37/1954 - pag. IV-a.

ZAHARIA STANCU: "Voci din inintermitență" nr. 1/1954 - pag. IV-a; "Puterea popoarelor" nr. 8/1954 - pag. I-a; "Pace în Indochina" nr. 19/1954 - pag. IV-a; "Lumina Marelui Octombrie" nr. 34/1954 - pag. I-a; "Pielea din carulele dusmanului" nr. 3 (45/1955 - pag. I-a; "Soarele va risipi și această ceață" nr. 6 (48/1955 - pag. I-a; "Fasciștii au trecut la atacuri armate" nr. 7 (49/1955 - pag. VI-a; "Cruciștii" cu topoare și cuțite" nr. 8 (50/1955 - pag. I-a; "Minciuna are picioare scurte" nr. 10 (52/1955 - pag. I-a; "Șerpii își schimbă pielea" nr. 13/1955 - pag. VI-a; "Ferestre deschise" nr. 38 (80/1954 - pag. I-a; "Note politice" nr. 50 (92/1955 - pag. VI-a; "Reînvierea militarismului german" nr. 52 (94/1955 - pag. VI-a).

L. SARATEANU: "Balada doamnei" (ultimele zile ale lui Hitler) nr. 19 (61/1955 - pag. VI-a).

ST. R.: "Inscripția de la Oradour" nr. 37/1954 - pag. IV-a.

ZAHARIA STANCU: "Voci din inintermitență" nr. 1/1954 - pag. IV-a; "Puterea popoarelor" nr. 8/1954 - pag. I-a; "Pace în Indochina" nr. 19/1954 - pag. IV-a; "Lumina Marelui Octombrie" nr. 34/1954 - pag. I-a; "Pielea din carulele dusmanului" nr. 3 (45/1955 - pag. I-a; "Soarele va risipi și această ceață" nr. 6 (48/1955 - pag. I-a; "Fasciștii au trecut la atacuri armate" nr. 7 (49/1955 - pag. VI-a; "Cruciștii" cu topoare și cuțite" nr. 8 (50/1955 - pag. I-a; "Minciuna are picioare scurte" nr. 10 (52/1955 - pag. I-a; "Șerpii își schimbă pielea" nr. 13/1955 - pag. VI-a; "Ferestre deschise" nr. 38 (80/1954 - pag. I-a; "Note politice" nr. 50 (92/1955 - pag. VI-a; "Reînvierea militarismului german" nr. 52 (94/1955 - pag. VI-a).

L. SARATEANU: "Balada doamnei" (ultimele zile ale lui Hitler) nr. 19 (61/1955 - pag. VI-a).

ST. R.: "Inscripția de la Oradour" nr. 37/1954 - pag. IV-a.

ZAHARIA STANCU: "Voci din inintermitență" nr. 1/1954 - pag. IV-a; "Puterea popoarelor" nr. 8/1954 - pag. I-a; "Pace în Indochina" nr. 19/1954 - pag. IV-a; "Lumina Marelui Octombrie" nr. 34/1954 - pag. I-a; "Pielea din carulele dusmanului" nr. 3 (45/1955 - pag. I-a; "Soarele va risipi și această ceață" nr. 6 (48/1955 - pag. I-a; "Fasciștii au trecut la atacuri armate" nr. 7 (49/1955 - pag. VI-a; "Cruciștii" cu topoare și cuțite" nr. 8 (50/1955 - pag. I-a; "Minciuna are picioare scurte" nr. 10 (52/1955 - pag. I-a; "Șerpii își schimbă pielea" nr. 13/1955 - pag. VI-a; "Ferestre deschise" nr. 38 (80/1954 - pag. I-a; "Note politice" nr. 50 (92/1955 - pag. VI-a; "Reînvierea militarismului german" nr. 52 (94/1955 - pag. VI-a).

L. SARATEANU: "Balada doamnei" (ultimele zile ale lui Hitler) nr. 19 (61/1955 - pag. VI-a).

ST. R.: "Inscripția de la Oradour" nr. 37/1954 - pag. IV-a.

ZAHARIA STANCU: "Voci din inintermitență" nr. 1/1954 - pag. IV-a; "Puterea popoarelor" nr. 8/1954 - pag. I-a; "Pace în Indochina" nr. 19/1954 - pag. IV-a; "Lumina Marelui Octombrie" nr. 34/1954 - pag. I-a; "Pielea din carulele dusmanului" nr. 3 (45/1955 - pag. I-a; "Soarele va risipi și această ceață" nr. 6 (48/1955 - pag. I-a; "Fasciștii au trecut la atacuri armate" nr. 7 (49/1955 - pag. VI-a; "Cruciștii" cu topoare și cuțite" nr. 8 (50/1955 - pag. I-a; "Minciuna are picioare scurte" nr. 10 (52/1955 - pag. I-a; "Șerpii își schimbă pielea" nr. 13/1955 - pag. VI-a; "Ferestre deschise" nr. 38 (80/1954 - pag. I-a; "Note politice" nr. 50 (92/1955 - pag. VI-a; "Reînvierea militarismului german" nr. 52 (94/1955 - pag. VI-a).

L. SARATEANU: "Balada doamnei" (ultimele zile ale lui Hitler) nr. 19 (61/1955 - pag. VI-a).

ST. R.: "Inscripția de la Oradour" nr. 37/1954 - pag. IV-a.

ZAHARIA STANCU: "Voci din inintermitență" nr. 1/1954 - pag. IV-a; "Puterea popoarelor" nr. 8/1954 - pag. I-a; "Pace în Indochina" nr. 19/1954 - pag. IV-a; "Lumina Marelui Octombrie" nr. 34/1954 - pag. I-a; "Pielea din carulele dusmanului" nr. 3 (45/1955 - pag. I-a; "Soarele va risipi și această ceață" nr. 6 (48/1955 - pag. I-a; "Fasciștii au trecut la atacuri armate" nr. 7 (49/1955 - pag. VI-a; "Cruciștii" cu topoare și cuțite" nr. 8 (50/1955 - pag. I-a; "Minciuna are picioare scurte" nr. 10 (52/1955 - pag. I-a; "Șerpii își schimbă pielea" nr. 13/1955 - pag. VI-a; "Ferestre deschise" nr. 38 (80/1954 - pag. I-a; "Note politice" nr. 50 (92/1955 - pag. VI-a; "Reînvierea militarismului german" nr. 52 (94/1955 - pag. VI-a).

L. SARATEANU: "Balada doamnei" (ultimele zile ale lui Hitler) nr. 19 (61/1955 - pag. VI-a).

ST. R.: "Inscripția de la Oradour" nr. 37/1954 - pag. IV-a.

ZAHARIA STANCU: "Voci din inintermitență" nr. 1/1954 - pag. IV-a; "Puterea popoarelor" nr. 8/1954 - pag. I-a; "Pace în Indochina" nr. 19/1954 - pag. IV-a; "Lumina Marelui Octombrie" nr. 34/1954 - pag. I-a; "Pielea din carulele dusmanului" nr. 3 (45/1955 - pag. I-a; "Soarele va risipi și această ceață" nr. 6 (48/1955 - pag. I-a; "Fasciștii au trecut la atacuri armate" nr. 7 (49/1955 - pag. VI-a; "Cruciștii" cu topoare și cuțite" nr. 8 (50/1955 - pag. I-a; "Minciuna are picioare scurte" nr. 10 (52/1955 - pag. I-a; "Șerpii își schimbă pielea" nr. 13/1955 - pag. VI-a; "Ferestre deschise" nr. 38 (80/1954 - pag. I-a; "Note politice" nr. 50 (92/1955 - pag. VI-a; "Reînvierea militarismului german" nr. 52 (94/1955 - pag. VI-a).

L. SARATEANU: "Balada doamnei" (ultimele zile ale lui Hitler) nr. 19 (61/1955 - pag. VI-a).

ST. R.: "Inscripția de la Oradour" nr. 37/1954 - pag. IV-a.

ZAHARIA STANCU: "Voci din inintermitență" nr. 1/1954 - pag. IV-a; "Puterea popoarelor" nr. 8/1954 - pag. I-a; "Pace în Indochina" nr. 19/1954 - pag. IV-a; "Lumina Marelui Octombrie" nr. 34/1954 - pag. I-a; "Pielea din carulele dusmanului" nr. 3 (45/1955 - pag. I-a; "Soarele va risipi și această ceață" nr. 6 (48/1955 - pag. I-a; "Fasciștii au trecut la atacuri armate" nr. 7 (49/1955 - pag. VI-a; "Cruciștii" cu topoare și cuțite" nr. 8 (50/1955 - pag. I-a; "Minciuna are picioare scurte" nr. 10 (52/1955 - pag. I-a; "Șerpii își schimbă pielea" nr. 13/1955 - pag. VI-a; "Ferestre deschise" nr. 38 (80/1954 - pag. I-a; "Note politice" nr. 50 (92/1955 - pag. VI-a; "Reînvierea militarismului german" nr. 52 (94/1955 - pag. VI-a).

L. SARATEANU: "Balada doamnei" (ultimele zile ale lui Hitler) nr. 19 (61/1955 - pag. VI-a).

ST. R.: "Inscripția de la Oradour" nr. 37/1954 - pag. IV-a.

ZAHARIA STANCU: "Voci din inintermitență" nr. 1/1954 - pag. IV-a; "Puterea popoarelor" nr. 8/1954 - pag. I-a; "Pace în Indochina" nr. 19/1954 - pag. IV-a; "Lumina Marelui Octombrie" nr. 34/1954 - pag. I-a; "Pielea din carulele dusmanului" nr. 3 (45/1955 - pag. I-a; "Soarele va risipi și această ceață" nr. 6 (48/1955 - pag. I-a; "Fasciștii au trecut la atacuri armate" nr. 7 (49/1955 - pag. VI-a; "Cruciștii" cu topoare și cuțite" nr. 8 (50/1955 - pag. I-a; "Minciuna are picioare scurte" nr. 10 (52/1955 - pag. I-a; "Șerpii își schimbă pielea" nr. 13/1955 - pag. VI-a; "Ferestre deschise" nr. 38 (80/1954 - pag. I-a; "Note politice" nr. 50 (92/1955 - pag. VI-a; "Reînvierea militarismului german" nr. 52 (94/1955 - pag. VI-a).

L. SARATEANU: "Balada doamnei" (ultimele zile ale lui Hitler) nr. 19 (61/1955 - pag. VI-a).

ST. R.: "Inscripția de la Oradour" nr. 37/1954 - pag. IV-a.

ZAHARIA STANCU: "Voci din inintermitență" nr. 1/1954 - pag. IV-a; "Puterea popoarelor" nr. 8/1954 - pag. I-a; "Pace în Indochina" nr. 19/1954 - pag. IV-a; "Lumina Marelui Octombrie" nr. 34/1954 - pag. I-a; "Pielea din carulele dusmanului" nr. 3 (45/1955 - pag. I-a; "Soarele va risipi și această ceață" nr. 6 (48/1955 - pag. I-a; "Fasciștii au trecut la atacuri armate" nr. 7 (49/1955 - pag. VI-a; "Cruciștii" cu topoare și cuțite" nr. 8 (50/1955 - pag. I-a; "Minciuna are picioare scurte" nr. 10 (52/1955 - pag. I-a; "Șerpii își schimbă pielea" nr. 13/1955 - pag. VI-a; "Ferestre deschise" nr. 38 (80/1954 - pag. I-a; "Note politice" nr. 50 (92/1955 - pag. VI-a; "Reînvierea militarismului german" nr. 52 (94/1955 - pag. VI

F. M. DOSTOEVSKI

Fragment dintr-o monografie

Marele scriitor rus, F. M. Dostoevski, despre care Gorki a spus ca, in ceea ce priveste forta plasticitatii artistice, talentul lui nu poate fi comparat decat cu Shakespeare...

care ii erau alt de apropiate in tinerele sale, desprinderea de fortele sociale inafara, care a facut ca scriitorul sa piarda orice nadejde sociala...

burghezia si care incerca sa-si gaseasca apararea impotriva unei societati ce-lalalta in aceeași masura ca impotriva „proletariatului” si a revoluziei...

ceasta era tema de descompunerii vechilor, autoritatilor lanțurii și norme morale și sociale din epoca de tranziție, groaza față de amoralismul și cinismul burghez...

Dualitatea l-a torturat pe Dostoevski, devenind atât pentru el, cit și pentru eroii lui, izvorul unei originale detectări chinuitoare și răzbitoare...

Difficilul proces ideologic și psihologic care se desfășura în el, prin care trecea sufletul lui bolnăvicios de la precesul bolnăvicios de la lămurirea (bolnăvicios în sensul literal) al acestui cuvânt: în tinerețe a fost în pragul unei imbolnăviri psihice...

...Dostoevski n-a valorificat nici pe departe în lucrările lui posibilitățile sale strălucite de artist-epic, romancier social care și-a propus drept tel principal redarea obiectivă a vieții societății...

Nelinște care constituie atmosfera operelor sale; abundența chinurilor omenești, permanenta nemulțumire a căutății și a eroilor săi față de tot ce-i înconjoară...

Opera lui Dostoevski a fost generată de epoca de criză, de destrămare a relațiilor feudalo-bogădiste din Rusia și de înlocuirea lor prin relații noi, capitaliste...

„Sint copilul veacului, copilul necredinței și îndoielii până acum și chiar (și) acum lucrul” până la moartea. Cile chinuri îngrozitoare mi-a pricinit și mi pricinuieste și acum încă această sete de credință, care este ca atât mai puternică în sufletul meu...

eroului sovăitor al lui Dostoevski fără nici o aderență socială și alte probleme sociale nu mai puțin importante.

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

Noua orinduire socială care se instala, înspăimânta pe eroul debutat al lui Dostoevski, îl înfricoșa cu spectrul mizeriei, cu completa izgonire din viață, dar în același timp îl ademenea prin posibilitățile pe care i le oferea de a se rădica deasupra a tot...

...Dostoevski își pleacă fruntea în fața nemărginirii lor, chipurile, „omenești într-o plecare rascolnică”, „omenești în fața acea creștinăscă dragoste chinuitoare” despre care Gherșen a spus următoarele cuvinte severe și drepte...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

F. M. DOSTOEVSKI

Caiet international

Correspondențe trimise „Gazetei literare”

Valul de cărți apărute în toamna lui 1955 a fost gata-gata să începe pe criticile Toate marile publicități au un mare număr de cărți...

Cărți noi în Suedia Loteria Cărților („Boklotteriet”) a acordat maximele premii de 25 mii coroane suedeze poetului Harry Martinson...

Arta lui Paul Hogarth ale cărui desene sunt cunoscute în prezent pe scară largă în toată Europa, se maturizează mereu, se afirmă din hotărâre...

Expoziția lui Paul Hogarth fetei lui Hogarth, reiese foarte clar din faptul că, critici de vază, ale căror verdicturi sunt cu totul diferite de ale sale și care scriu la ziare ostile ideilor...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...

...Dostoevski este creatorul unor scene profund realiste ale suferinței omenești, clasice prin adevărul lor artistic și prin forța lor irezistibilă, maestrul al tipizării realiste care a introdus în literatură tipuri sociale noi...